Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 679
Vineri 28 octombrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Deschiderea lucrărilor celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Romînă

Ședința din ziua de 26 octombrie

Miercuri dimineața s-a deschis în sala Palatului R. P. Romîne cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

La Congres participă delegații aleși de sindicatele din toate regiunile țării, reprezentanți ai celor peste 2.800.000 de membri de sindicat din țara noastră.

În sală se află, de asemenea, ca invitați numeroși oameni ai muncii, activiști de partid, de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Întîmpinați cu vii și îndelungi aplauze, în sala Congresului sosesc tovarășii: **Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Janos Fazekaș.**

Sînt prezenți membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești.

Congresul salută călduros pe reprezentanții Federației Sindicale Mondiale și pe reprezentanții sindicatelor din U.R.S.S., R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Cipru, R.P.D. Coreeană, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Guineea, India, Iran, Italia, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, R. P. Ungară, Uniunea Sud-Africană, R. D. Vietnam, care participă la lucrările Congresului.

În sală răsună chemările: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!", „Trăiască cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă!", „Trăiască unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni!".

Din însărcinarea Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă, tovarășul **Gheorghe Apostol**, președintele C.C.S., declară deschise lucrările celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Romînă și salută pe delegații și invitații la Congres.

Sînt alese apoi prezidiul Congresului, comisia de validare, secretariatul Congresului, comisia pentru redactarea proiectelor de rezoluții.

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. — Raportul Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la activitatea sindicatelor din R. P. Romînă în perioada dintre Congresul al III-lea și al IV-lea al sindicatelor și sarcinile ce revin sindicatelor pe baza hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. — Raportul Comisiei centrale de revizie.

3. — Adoptarea noului statut al sindicatelor.

4. — Alegerea Consiliului Central al Sindicatelor și a Comisiei centrale de cenzori.

A fost aprobat apoi regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Chivu Stoica**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Delegații și invitații la Congres au aplaudat îndelung salutul C.C. al P.M.R., ovaționînd puternic pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central.

Congresul a trecut apoi la primul punct al ordinei de zi. Tovarășul **Gheorghe Apostol** a prezentat raportul Consiliului Central al Sindicatelor.

De mai multe ori, în timpul prezentării raportului, participanții la Congres au aplaudat puternic. Ei au ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor, pentru patria noastră, Republica Populară Romînă, pentru eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră, pentru sindicatele noastre — școală a comunismului, pentru unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni, pentru pace între popoare.

În ședința de după-amiază, Congresul a ales comisia de amendamente la proiectul noului statut al sindicatelor.

Raportul Comisiei centrale de revizie, prevăzut la cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi, a fost prezentat de tov. **Gheorghe Idițoiu**, președintele comisiei.

Au început apoi discuțiile asupra rapoartelor prezentate precum și asupra proiectului de statut al sindicatelor.

Au luat cuvîntul tovarășii: **Vichente Bălan**, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele Consiliului sindical regional Hunedoara, **Ion Țapu**, delegat al sindicatelor din Sinaia, maistru mecanic, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „I. C. Frimu", **Gheorghe Ionescu**, delegat al sindicatelor din București, președintele Consiliului local al sindicatelor București, **Ion Marin**, delegat al sindicatelor din Orașul Stalin, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „Steagul Roșu", **Ion Olaru**, delegat al sindicatelor din Constanța, președintele Consiliului local al sindicatelor Constanța, **Ion Leș**, delegat al sindicatelor din Baia Mare, președintele Consiliului sindical regional Baia Mare, **Mihai Stoian**, delegat al sindicatelor din Ploiești, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „1 Mai" și **Nicolae Moraru**, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile metalurgice și electrice.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres)

Salutul C. C. al P. M. R. adresat Congresului al IV-lea al Sindicatelor din R. P. Romînă de către tovarășul Chivu Stoica

Tovarăși și tovarășe,

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, să aduc un cald și tovărășesc salut delegaților la acest Congres și prin ei tuturor membrilor sindicatelor, eroicei noastre clase muncitoare, intelectualității, oamenilor muncii de la orașe și sate — constructori activi ai socialismului în Republica Populară Romînă. (Aplauze).

Congresul al IV-lea al sindicatelor va marca un moment deosebit în viața mișcării noastre sindicale datorită faptului că el își desfășoară lucrările în condițiile muncii entuziaste, pline de avînt, a întregului popor pentru înfăptuirea sarcinilor istorice trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

La Congresul partidului, în raportul C.C. al P.M.R. — document de mare însemnătate teoretică și practică — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o analiză științifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice petrecute în țara noastră, a prezentat bilanțul succeselor istorice obținute în făurirea orînduirii socialiste și a desfășurat în fața întregului nostru popor un vast și însuflețitor program de muncă și de luptă pentru dezvoltarea și înflorirea patriei socialiste. Congresul sindicatelor, examinînd cu temeinicie activitatea desfășurată de sindicate în toate domeniile construcției socialismului, va adopta măsurile menite să asigure participarea lor tot mai activă la înfăptuirea programului elaborat de Congresul partidului.

Înfăptuind cu hotărîre politica partidului, oamenii muncii au dat un avînt uriaș dezvoltării forțelor de producție ale țării, au obținut realizări remarcabile în opera de industrializare socialistă, în dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, au sporit într-o măsură însemnată producția industrială, creînd o bază trainică pentru continua dezvoltare a întregii economii naționale.

S-a înfăptuit în linii generale cooperativizarea agriculturii, peste patru cincimi din numărul familiilor țărănești și din suprafața arabilă a țării făcînd parte din sectorul socialist.

Agricultura a fost înzestrată cu zeci de mii de tractoare și mașini agricole; a crescut producția agricolă vegetală și animală.

O largă dezvoltare au cunoscut știința și cultura. A crescut continuu nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Relațiile de producție socialiste s-au extins și consolidat în toate ramurile economiei naționale, exploatarea omului de către om fiind lichidată pentru totdeauna în patria noastră.

In procesul acestor mari prefaceri revoluționare s-au dezvoltat necontenit alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, frăția de nezdruncinat dintre poporul romîn și minoritățile naționale, a căpătat o trăinicie de neclintit orînduirea de stat democrat-populară.

Congresul al III-lea al P.M.R. a consfințit victoria socialismului în Republica Populară Romînă. Această victorie istorică — întruchiparea năzuințelor de veacuri ale maselor populare spre o viață mai bună, lipsită de exploatare și asuprire — este rodul luptei eroice și pline de sacrificii a poporului romîn. (Aplauze).

Un rol hotărîtor în făurirea orînduirii noastre socialiste a avut harnica și talentata noastră clasă muncitoare care își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a tuturor celor ce muncesc. Forța clasei muncitoare, capacitatea sa de a sta în fruntea întregului popor în lupta pentru construirea noii societăți, se datorește unității rîndurilor sale, făurită în focul luptei pentru revoluția populară, pentru socialism, faptului că ea a avut și are un conducător încercat, Partidul Muncitoresc Romîn. (Aplauze puternice). Inarmat cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, bucurîndu-se de încrederea și dragostea oamenilor muncii, a întregului popor, partidul nostru, mai puternic și mai unit decît oricînd în jurul Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, călăuzește cu mînă sigură lupta celor ce muncesc de la orașe și sate pentru triumful deplin al măreței opere de construcție socialistă în patria noastră. (Aplauze puternice).

O contribuție de seamă la înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului o aduc sindicatele din Republica Populară Romînă. Experiența construcției socialiste în Romînia, ca și în celelalte țări socialiste, arată că marea însemnătate principială și practică a activității sindicatelor constă în faptul că ele își concentrează întreaga activitate spre înfăptuirea sarcinilor fundamentale ale clasei muncitoare, spre edificarea noii societăți, dezvoltarea economică, culturală și politică a țării.

Partidul dă o înaltă apreciere rolului și activității sindicatelor din țara noastră. „In condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, — se arată în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul partidului — un rol din ce în ce mai mare în viața societății noastre îl au sindicatele, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele desfășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii".

Sindicatele aduc un aport de seamă la opera de industrializare socialistă a țării, desfășurînd larg întrecerea socialistă și stimulînd eforturile maselor în lupta pentru creșterea producției și a productivității muncii, pentru scăderea prețului de cost și realizarea de economii, pentru sporirea acumulărilor și a efica-

(Continuare în pag. 4-a)

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Învățăminte de preț

În cursul acestui an, aproape 1.000 de oameni ai muncii din agricultură: mecanizatori din gospodării agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare, colectiviști, tehnicieni și ingineri agronomi și zootehniști au vizitat Uniunea Sovietică cu trenul prieteniei, organizat de Ministerul Agriculturii în colaborare cu O.N.T.-Carpați.

În timpul cît au stat în Uniunea Sovietică, oamenii muncii din agricultura țării noastre au vizitat diferite colhozuri, vestite prin creșterea animalelor și cultura cerealelor, expoziția fruntașilor în producție din agricultură din orașul Kiev, expoziția realizărilor economiei naționale a U.R.S.S. de la Moscova etc. Peste tot pe unde au trecut, ei au rămas profund impresionați de cele văzute și învățate de la oamenii sovietici, constructori ai comunismului. Iată ce ne spune Valer Duncea, președintele gospodăriei colective din Rîu Bărbat, raionul Hațeg.

— La Expoziția fruntașilor în producție din agricultură, din orașul Kiev, pe care am vizitat-o, am văzut diferite exponate de cereale, plante tehnice, prin care se demonstra producțiile la ha. obținute în acest an pe ogoarele R.S.S. Ucrainene. În mod deosebit mi-a atras atenția recolta de grîu. La expoziție am aflat despre colhozuri care au obținut producții de grîu ce trec de 4.000 de kg. în medie la ha. pe toate suprafețele cultivate. M-am interesat cum au lucrat pămîntul acei colhoznici care au dobîndit asemenea producții. Mi s-a spus că în cea mai mare parte grîul se însămînțează după bune culturi premergătoare, în terenuri bine lucrate cu mașinile colhozurilor și pe care se aplică suficiente îngrășăminte chimice și organice. Toate acestea pentru mine sînt învățăminte prețioase. Împreună cu ceilalți colectiviști din Rîu Bărbat ne vom strădui să le aplicăm din plin la cultura grîului, pe ogoarele gospodăriei noastre.

Multe a văzut și învățat de la oamenii sovietici și Nicolae Gălățoan, președintele gospodăriei colective din Hetiur, regiunea Stalin. În mod deosebit, pe colectivistul de pe valea Tîrnavei Mari l-au interesat sectorul zootehnic și culturile furajere.

— Atît la Expoziția din Moscova, povestește Nicolae Gălățean, cît și la cea din Kiev, mi-am putut da seama și mai bine de realizările deosebit de însemnate pe care le dobîndește Uniunea Sovietică și în creșterea și dezvoltarea parcului de animale, a producțiilor mari de lapte și carne pe care le obțin colhoznicii. Am văzut vaci de la care se obțin anual în jurul a 5.000 de litri de lapte, oi bune producătoare atît de carne cît și de lînă. Cît privește culturile pentru asigurarea bazei furajere, am reținut că se cultivă suprafețe întinse cu porumb pentru siloz, sfeclă etc. Iată de ce, întors acasă, la gospodărie, voi împărtăși tuturor colectiviștilor cele văzute și învățate de la colhoznicii sovietici, și voi lupta împreună cu ei să mărim și noi parcul de animale, în special numărul vacilor de lapte, oi și porci, căci, după cum am văzut în Uniunea Sovietică, fermele de animale aduc anual venituri de milioane. De aceea, noi vom da toată atenția culturilor furajere pentru siloz, și în special porumbului, care s-a dovedit deosebit de bun în hrana animalelor.

Învățămintele prețioase despre lucrarea pămîntului și creșterea animalelor au dobîndit toți ceilalți lucrători ai ogoarelor țării noastre, care au vizitat Uniunea Sovietică. Pentru toți aceștia, învățămintele primite de la oamenii sovietici, prieteni buni și de nădejde, îi vor ajuta să dezvolte și mai mult unitățile lor, pe drumul construcției socialiste în țara noastră.

GH. BACIU

NOI OGOARE UNITE

BELȘUGUL cel mai bun îndemn

O dată cu apariția primelor raze de soare, bruma căzută peste noapte a început să dispară. Cu toată răcoarea dimineții de toamnă, oamenii din Urziceanca trebăluiau de zor. Unii adunau frunzele căzute în timpul nopții, alții arborau drapele și lozinci ori ajutau la împodobirea scenei.

Acolo, sus, la fostul conac, unde altădată boierul dijmuia pe cei ce-i munceau moșia, oamenii din comuna Urziceanca, raionul Răcari, se adunaseră să sărbătorească o zi frumoasă din viața lor. Lozincile și drapelele, precum și covoarele naționale aduse aici, dădeau locului un colorit frumos. Oamenii erau veseli. Din cele patru puncte cardinale se vedeau venind șiruri de căruțe, ba chiar și autocamioane încărcate cu oameni. Erau oaspeți din satele și comunele învecinate care au ținut să fie și ei în acea zi alături de cei din Urziceanca.

În scurt timp curtea a devenit neîncăpătoare. Se adunaseră aici membrii celor 3 gospodării din comună. Două din ele luaseră ființă cu o zi înainte. Colectiviștii mai vechi discutau cu cei noi, iar o parte din oaspeți făceau de pe acum invitații, spunîndu-le că în curînd și ei vor avea o astfel de sărbătoare.

Într-un grup, Nicolae Alexe vorbea cu aprindere:

— Dacă vreți, putem merge pînă la mine acasă. Pentru cele 400 zile-muncă efectuate în gospodăria colectivă eu am primit 3.640 kg cartofi, 800 kg ceapă, 400 kg grîu și secară, 60 kg brînză, 2.500 lei, iar după calculele făcute voi mai primi 7.000 kg porumb, o sumă însemnată de bani și multe altele.

Despre belșugul gospodăriei au mai vorbit și colectiviștii Dinu N. Gheorghe, Duțiu Ion și alții. Ei arătau cum gospodăria colectivă cea veche din Urziceanca, deși mică, a obținut anul acesta 4.000 kg porumb știuleți la ha, ceea ce înseamnă cu aproape 1.000 kg porumb mai mult decît întovărășiții.

Nu o dată întovărășiții din comună au mers pe ogoarele colectivei, au văzut cum arată culturile, cum sînt îngrijite și hrănite vacile, oile și porcii colectiviștilor. Ba unii întovărășiți și-au manifestat dorința de a merge să viziteze și unele gospodării mai vechi și mai mari din regiune. Cu sprijinul comitetului raional de partid, această dorință le-a fost îndeplinită. Așa s-a făcut că mulți întovărășiți din Urziceanca au fost oaspeți ai gospodăriilor colective din Valea Roșie, raionul Oltenița, Căzănești, raionul Slobozia și altele. Aici ei au putut vedea cu ochii lor felul cum muncesc și trăiesc colectiviștii care încă acum zece ani în urmă au pășit cu încredere pe calea gospodăriei colective, aducătoare de venituri mari și belșug.

Tov. Dumitru Mărgărit, Chisa Ion, Stanciu Marin, Gheorghe M. Gheorghe, care au vizitat gospodăria colectivă din Valea Roșie au putut vedea cum din 1957 și pînă în prezent colectiviștii de aici au realizat în medie cîte 3.200 kg porumb boabe la ha, 2.200 kg grîu, 2.300 kg orz, și că vacile colectiviștilor de aici dau în medie cîte 2.500 litri lapte anual, iar de la fiecare scroafă se obține anual cîte 14 purcei. Au mai văzut construcții mari și trainice, ridicate pe măsură ce sectorul zootehnic al gospodăriei s-a mărit și că oamenii sînt bine îmbrăcați, că trăiesc din belșug. Toate acestea se datoresc muncii unite în gospodăria colectivă.

Întorși în Urziceanca, acești întovărășiți nu numai că au făcut cereri de înscriere în gospodăria colectivă, dar s-au alăturat echipelor de agitatori, povestind consătenilor lor ce au văzut la Valea Roșie sau la Căzănești.

— Belșugul ne-a adus în gospodăria colectivă, spunea Ștefan Ion care a intrat în gospodărie cu 6 ha de pămînt, plug, căruță și cai. Toți dorim să trăim mai bine, să fim bogați ca cei din Valea Roșie sau ca cei din Codlea, regiunea Stalin, căci oamenii noștri au fost și pe acolo și s-au interesat cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii.

De o dată la tribună apare un grup de oameni. E semn că serbarea începe. S-a făcut liniște. Ochii tuturor erau ațintiți spre cel ce vorbea...

În fața tribunei pe o placardă cu litere mari era scris:

COMUNA URZICEANCĂ — CEA DE A DOUA COMUNĂ DIN RAIONUL RĂCARI COMPLET COLECTIVIZATĂ

Pentru aceasta se adunaseră oamenii. Ei sărbătoreau în acea zi terminarea colectivizării comunei.

Muncind cu însuflețire, așa cum au spus în cuvîntul lor tov. Iacob Anghel și Saizu Constantin, cele 728 familii cu 1.247 ha de teren care alcătuiesc gospodăriile colective „Octombrie Roșu", „Mihail Eminescu" și „7 Noiembrie" din comuna Urziceanca, raionul Răcari, vor face ca gospodăriile lor să se dezvolte necontenit prin munca unită, care le va aduce belșug și bunăstare.

I. GHEORGHIU

Colectivizarea agriculturii din raionul Lehliu

Gospodăriile agricole colective din raionul Lehliu, regiunea București, au obținut în acest an în medie la hectar cu 500—600 kg. grîu, cu 400—500 kg. floarea-soarelui și cu 800—1000 kg. porumb mai mult decît întovărășirile agricole din raion. Multe din gospodăriile colective au realizat producții și mai mari.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective a avut ca urmare obținerea de venituri mari. Prin valorificarea produselor vegetale și animale colectiviștii au realizat pînă acum venituri de peste 30.000.000 lei. Fondul de bază al gospodăriilor agricole colective din raion a crescut în acest an cu 5 milioane lei.

Succesele colectiviștilor au fost larg popularizate prin conferințe la căminele culturale, la stațiile de radioamplificare, prin panouri și grafice comparative. Au fost organizate vizite în gospodăriile colective fruntașe din raion și din regiune.

Rezultatele bune obținute de colectiviști și munca politică complexă desfășurată au întărit convingerea țăranilor întovărășiți că gospodăria colectivă oferă posibilități mai mari decît întovărășirea în sporirea producției și creșterea bunăstării materiale a membrilor ei. Acum agricultura raionului Lehliu este colectivizată. In cele 54 gospodării colective din acest raion muncesc 18.158 familii pe 64.785 ha. Lehliu este al 6-lea raion din regiunea București în care agricultura este colectivizată.

ÎN SALA CONGRESULUI

Raportul de activitate al Consiliului Central al Sindicatelor

prezentat de tovarăşul Gheorghe Apostol

Tovarăşi,

Congresul al IV-lea al sindicatelor din Republica Populară Romînă îşi desfăşoară lucrările în condiţiile cînd clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, întregul nostru popor, strîns unit sub gloriosul steag al Partidului Muncitoresc Romîn, a pornit cu însufleţire şi entuziasm să aplice în viaţă hotărîrile istorice ale celui de-al III-lea Congres al partidului.

Actualul Congres are menirea să analizeze activitatea desfăşurată de mişcarea sindicală din ţara noastră în perioada care a trecut de la congresul precedent şi contribuţia acesteia la îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale celor ce muncesc, la creşterea nivelului de cultură generală şi a conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

Congresul nostru este chemat să stabilească sarcinile ce revin sindicatelor în organizarea participării cît mai active a clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii la îndeplinirea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn şi să aleagă noile organe conducătoare ale mişcării sindicale din Republica Populară Romînă.

Congresul partidului — eveniment de însemnătate deosebită în viaţa poporului romîn — a aprobat raportul Comitetului Central, prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a făcut o analiză ştiinţifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice ce au avut loc în ţara noastră şi a înfăţişat clasei muncitoare, tuturor oamenilor muncii, un măreţ program de luptă pentru dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre socialiste, pentru bunăstarea şi fericirea celor ce muncesc.

Făcînd bilanţul marilor realizări în opera de industrializare a ţării, de transformare socialistă a agriculturii, de făurire a revoluţiei culturale, Congresul a consfinţit măreaţa victorie a harnicului şi talentatului nostru popor muncitor condus de partid: **crearea bazei economice a socialismului în ţara noastră.**

În lupta pentru înfăptuirea acestei victorii, eroica noastră clasă muncitoare s-a dovedit la înălţimea misiunii sale istorice de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în opera de construire a societăţii noi. Alianţa muncitorească-ţărănească s-a întărit necontenit, statul democrat-popular îşi îndeplineşte cu succes rolul de instrument principal al clasei muncitoare în făurirea orînduirii socialiste. Întregul popor romîn, oamenii muncii de toate naţionalităţile din ţara noastră muncesc cot la cot pentru dezvoltarea şi întărirea patriei. S-a făurit şi se dezvoltă neîncetat unitatea politico-morală a poporului în jurul partidului şi guvernului.

Marcînd intrarea ţării noastre într-o nouă etapă de dezvoltare, Congresul al III-lea al partidului a adoptat Directivele cu privire la planul pe şase ani şi schiţa programului economic pe 15 ani, care deschid în faţa poporului romîn perspectivele luminoase ale desăvîrşirii construcţiei socialiste şi trecerii treptate la construirea comunismului.

Subliniind că anii care au trecut de la cel de-al III-lea Congres al Sindicatelor sînt ani în care patria noastră a devenit mereu mai bogată, mai frumoasă şi mai puternică, raportul înfăţişează un tablou al succeselor de seamă obţinute în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale, pe baza înfăptuirii politicii leniniste a partidului, de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele — cu pivotul ei contrucţia de maşini.

Poporul nostru este conştient că realizările sale de însemnătate istorică se datoresc în primul rînd faptului că în fruntea sa păşeşte un asemenea conducător încercat cum este Partidul Muncitoresc Romîn, profund credincios atotbiruitoarei învăţături marxist-leniniste şi devotat cu trup şi suflet intereselor vitale ale celor ce muncesc.

Succesele importante obţinute în dezvoltarea economiei şi culturii, în ridicarea permanentă a nivelului de trai al poporului sînt rodul muncii pline de abnegaţie şi eroism a clasei muncitoare, a ţărănimii, a intelectualităţii, care, prin activitatea lor entuziastă, înalţă tot mai sus edificiul măreţ al socialismului.

De la tribuna Congresului nostru trimitem tuturor celor ce muncesc din patria noastră un înflăcărat salut şi le urăm din toată inima noi succese în munca lor creatoare, însufleţită de un fierbinte patriotism socialist!

Contribuţia de seamă a sindicatelor la înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de partid

Tovarăşi,

Mişcarea sindicală din Republica Populară Romînă, care cuprinde astăzi în rîndurile sale peste 2.800.000 membri — covîrşitoarea majoritate a clasei muncitoare şi a celorlalţi oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii — a adus un aport de seamă la marile realizări ale poporului nostru în construcţia socialismului. In toate etapele revoluţiei socialiste, sindicatele noastre au fost mereu prezente la datorie, desfăşurînd o largă activitate organizatorică şi educativă pentru mobilizarea maselor de oameni ai muncii la înfăptuirea politicii partidului şi guvernului, îndeplinindu-şi cu tot mai mult succes rolul de şcoală a comunismului.

In continuare, raportul arată că acest important rol al sindicatelor, în condiţiile ţării noastre, decurge din însăşi natura orînduirii socialiste, în cadrul căreia clasa muncitoare este clasa conducătoare în stat, oamenii muncii au devenit liberi şi stăpîni pe soarta lor, stăpîni ai ţării, ai tuturor bogăţiilor ei şi ai roadelor muncii lor.

Aceste condiţii au determinat schimbarea fundamentală a rolului şi sarcinilor sindicatelor precum şi a relaţiilor dintre acestea şi stat. Intre sindicate, ca organizaţia de masă cea mai largă a clasei muncitoare, şi statul democrat-popular, ca principal instrument în mîinile clasei muncitoare pentru făurirea noii orînduiri sociale, există o deplină unitate de interese, aceasta stînd la baza colaborării lor active în înfăptuirea ţelului unic al oamenilor muncii: construirea socialismului şi comunismului.

Aşa se explică faptul că în ţara noastră sindicatele iau parte activă la întreaga viaţă politică, de stat, economică şi social-culturală şi contribuie cu toate forţele lor la dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre socialiste.

Sindicatele participă din plin la elaborarea şi înfăptuirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale. De asemenea toate problemele legate de îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii sînt rezolvate de organele de stat şi economice în strînsă colaborare cu organele de conducere a sindicatelor. Toate legile şi hotărîrile privitoare la aceste probleme sînt elaborate cu participarea directă a sindicatelor.

In raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a dat o înaltă apreciere activităţii sindicatelor, arătînd că: **„Ele desfăşoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, organizează participarea nemijlocită şi tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea şi înfăptuirea măsurilor privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii".**

Această apreciere constituie, dragi tovarăşi, pentru organizaţiile sindicale şi organele lor de conducere un puternic stimulent în activitatea de viitor şi le mobilizează să aducă o contribuţie sporită la lupta întregului popor pentru victoria deplină a socialismului în Republica Populară Romînă.

Arătînd că în perioada analizată, principalele eforturi ale mişcării noastre sindicale au fost îndreptate spre mobilizarea maselor largi de oameni ai muncii la îndeplinirea prevederilor Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind dezvoltarea economiei naţionale, raportul C.C.S. subliniază că sindicatele au adus o contribuţie importantă la îmbunătăţirea continuă a elaborării planurilor economice de stat, la stabilirea unor cifre de plan mobilizatoare, întemeiate pe posibilităţile reale ale întreprinderilor, stimulînd iniţiativa maselor în descoperirea şi valorificarea rezervelor interne din întreprinderi pentru creşterea producţiei, productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Sub conducerea organelor de partid, sindicatele au desfăşurat o activitate intensă pentru organizarea participării largi a maselor la dezbaterea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965 şi la schiţa planului economic de perspectivă pe 15 ani. Zecile de mii de propuneri făcute de oamenii muncii cu acest prilej constituie o contribuţie valoroasă la descoperirea şi punerea în valoare a rezervelor economiei, ilustrează importanţa uriaşă a participării maselor la elaborarea planurilor de stat.

Intrecerea socialistă, care s-a dovedit a fi una din metodele cele mai eficace de atragere a maselor muncitoare la îndeplinirea şi depăşirea planurilor economice, a stat tot timpul în centrul atenţiei sindicatelor. Ca rezultat al muncii rodnice, desfăşurate de organele şi organizaţiile sindicale, raportăm Congresului că în ţara noastră întrecerea socialistă cuprinde aproape 1.400.000 de oameni.

Munca desfăşurată de sindicate pentru organizarea şi conducerea întrecerii socialiste a adus o contribuţie de seamă la îndeplinirea de către oamenii muncii a planului de producţie în patru ani, în loc de cinci, la o serie de produse industriale principale, la creşterea în 1960 a productivităţii muncii, calculată pe cap de muncitor, cu 48 la sută, faţă de 1955, la reducerea preţului de cost în perioada 1956—1959, cu 12 la sută.

O mare amploare a luat în întrecerea socialistă acţiunea pentru realizarea de cît mai multe economii peste plan. Depăşindu-şi an de an sarcinile planificate pentru reducerea preţului de cost, oamenii muncii au realizat în perioada 1956—1959 economii ce totalizează aproape 21 miliarde lei.

In cadrul întrecerii socialiste se dezvoltă necontenit iniţiativa creatoare a maselor muncitoare. Au apărut şi s-au extins pe scară largă metode înaintate şi acţiuni valoroase. Cu sprijinul cercurilor A.S.I.T., al fruntaşilor în întrecere şi inovatorilor, sindicatele, împreună cu organizaţiile U.T.M. au organizat cursuri speciale şi schimburi de experienţă urmate de demonstraţii practice pentru cunoaşterea, însuşirea şi generalizarea metodelor de lucru înaintate. In întrecerea socialistă s-au format oameni minunaţi, adevăraţi maiştri ai profesiei lor. Cei aproape 250.000 de fruntaşi ai întrecerii constituie un exemplu şi un imbold pentru toţi oamenii muncii şi sînt înconjuraţi de stima întregului popor.

Dezvoltarea largă a întrecerii socialiste demonstrează cu putere creşterea nivelului conştiinţei socialiste a celor ce muncesc, hotărîrea lor de a-şi însuşi tehnica şi tehnologia înaintată, de a munci astăzi mai bine ca ieri, mîine mai bine ca astăzi, de a dobîndi zi de zi succese tot mai mari în dezvoltarea economică a ţării.

Însuşindu-şi critica făcută de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la caracterul abstract şi de paradă al unor consfătuiri de producţie, sindicatele au organizat în ultimii ani mai temeinic consfătuirile de producţie, a căror importanţă deosebită în atragerea maselor de muncitori la conducerea activităţii economice a întreprinderilor a fost verificată în practică. Folosirea dreptului acordat consfătuirilor de producţie, de a adopta hotărîri — în conformitate cu legile statului şi cu principiul conducerii unice administrative a întreprinderilor — a contribuit la ridicarea rolului consfătuirilor în ce priveşte mai buna organizare a procesului de producţie şi la creşterea rentabilităţii întreprinderilor.

Sindicatele noastre au desfăşurat în ultimii ani o mai bună activitate organizatorică şi educativă în vederea ridicării nivelului de cunoştinţe tehnico-profesionale ale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor. În colaborare cu conducerile întreprinderilor, s-au organizat numai în primele opt luni ale acestui an peste 8.600 cursuri de ridicare a calificării profesionale, la care au participat peste 300.000 de oameni ai muncii.

Masele de muncitori, ingineri şi tehnicieni, mobilizaţi de sindicate, sub conducerea partidului, militează cu pasiune pentru introducerea şi extinderea în producţie a celor mai noi cuceriri ale tehnicii şi ştiinţei. Mişcarea inovatorilor cuprinde în prezent aproape 45.000 promotori ai tehnicii avansate. **Din 1955 pînă în a doua jumătate a anului 1960 s-au aplicat în producţie mai mult de 180.000 de inovaţii, realizîndu-se economii în valoare de aproape un miliard şi jumătate lei.**

Tovarăşi,

Pe măsura succeselor obţinute în dezvoltarea economică a ţării, partidul şi guvernul, al căror scop principal este creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii, au îndreptat în această direcţie importante mijloace materiale şi fonduri băneşti. In perioada anilor 1956—1960 peste patru cincimi din venitul naţional au fost destinate fondului de consum al populaţiei.

In condiţiile ţării noastre legătura indisolubilă dintre îndeplinirea sarcinilor economice şi îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale celor ce muncesc se reflectă cu putere în conţinutul contractelor colective ce se încheie anual între sindicate şi conducerile întreprinderilor şi care capătă putere de lege din momentul semnării lor. Sindicatele au desfăşurat o activitate susţinută pentru îmbunătăţirea continuă a conţinutului acestor contracte şi au controlat permanent felul cum se realizează prevederile lor.

Partidul şi guvernul acordă o atenţie deosebită protecţiei muncii. Numai în perioada anilor 1955-1959 şi semestrul I al anului 1960 s-au cheltuit pentru protecţia muncii circa 2,2 miliarde lei. Consiliul Central al Sindicatelor şi Comitetele Centrale ale uniunilor sindicatelor pe ramuri de producţie au luat parte activă la elaborarea legilor şi hotărîrilor cu privire la tehnica securităţii, la protecţia muncii. Comitetele sindicatelor organizează cu mai mult simţ de răspundere controlul asupra felului cum se aplică şi se respectă normele de protecţie şi de tehnica securităţii muncii.

O susţinută activitate au desfăşurat sindicatele în perioada experimentării, în anii 1957 şi 1958, a măsurilor de îmbunătăţire a sistemului de salarizare şi normare a muncii pe baza respectării stricte a principiului leninist al cointeresării materiale, a cărui esenţă constă în retribuirea după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Respectarea cu consecvenţă a acestui principiu stimulează pe fiecare membru al societăţii să muncească după capacitatea sa, să-şi pună aptitudinile creatoare în slujba producţiei, să lupte continuu pentru creşterea calificării sale, contribuind astfel la mărirea productivităţii muncii.

În perioada anilor 1955—1960 s-au obţinut importante realizări în domeniul ocrotirii sănătăţii, al prevederilor şi asigurărilor sociale, pentru înfăptuirea cărora statul nostru a cheltuit peste 33 miliarde lei. Au fost construite şi dotate cu aparatură modernă numeroase unităţi medico-sanitare, numărul paturilor acestora a crescut de peste patru ori faţă de 1938, iar al cadrelor medicale de trei ori, situînd ţara noastră printre primele zece ţări din lume în ceea ce priveşte numărul de medici la mia de locuitori.

În scopul continuei ridicări a nivelului de trai al celor ce muncesc, statul nostru democrat-popular a adus în anul 1959 îmbunătăţiri importante sistemului de pensionare. În felul acesta statul democrat-popular asigură celor care, după ani de muncă, au ajuns vîrsta pensionării, posibilitatea de a trăi în condiţii demne.

Ocrotirea sănătăţii oamenilor muncii se realizează şi prin trimiterea lor la tratament şi odihnă în staţiunile balneo-climaterice. În perioada anilor 1955—1960 au fost trimise anual în medie în staţiuni balneo-climaterice, numai prin asigurările sociale de stat, aproape 300.000 persoane.

Spre deosebire de ţările capitaliste, asigurările sociale din ţara noastră se înfăptuiesc în întregime pe seama statului şi cuprind toate categoriile de salariaţi. Conducerea asigurărilor sociale de stat a fost încredinţată sindicatelor, ceea ce constituie pentru ele o sarcină de mare răspundere şi este o expresie a rolului important ce-l joacă mişcarea sindicală în statul nostru democrat-popular. Sindicatele au acumulat o experienţă bogată în acest domeniu şi, sprijinindu-se pe un larg activ obştesc format din peste 235.000 membri de sindicat, asigură gospodărirea şi folosirea tot mai judicioasă a fondurilor de asigurări sociale în interesul oamenilor muncii.

În scopul dezvoltării continue a staţiunilor balneo-climaterice şi al îmbunătăţirii condiţiilor de tratament şi odihnă ale oamenilor muncii, Consiliul de Miniştri şi Consiliul Central al Sindicatelor au hotărît trecerea tuturor caselor de odihnă şi sanatoriale în administrarea şi gospodărirea sfaturilor populare. Aplicarea acestei hotărîri a dus la mărirea capacităţii de tratament şi odihnă a staţiunilor, la reducerea simţitoare a tarifelor, ceea ce a permis o reducere corespunzătoare a contribuţiei salariaţilor.

În continuare raportul relevă că în ultimii ani s-a îmbunătăţit activitatea consiliilor locale şi a sindicatelor pe tărîmul organizării controlului obştesc, care a fost extins şi asupra activităţii unităţilor medico-sanitare, a sanatoriilor balneare şi caselor de odihnă. În perioada aprilie-septembrie 1960, peste 3000 echipe de control obştesc, din care au făcut parte mai mult de 10.000 oameni ai muncii, au controlat circa 17.000 unităţi comerciale şi de alimentaţie publică şi sute de unităţi sanitare.

Tovarăşi,

Mişcarea sindicală din ţara noastră s-a putut dezvolta atît de puternic şi să obţină succese atît de însemnate în activitatea sa datorită, în primul rînd, conducerii ei politice şi ideologice de către Partidul Muncitoresc Romîn — detaşamentul de avangardă al clasei muncitoare, călăuzitorul ferm şi înţelept al poporului, forţa conducătoare a societăţii noastre socialiste. Prin lupta sa îndelungată şi neabătută pentru fericirea şi bunăstarea celor ce muncesc, partidul nostru şi-a cîştigat dragostea şi încrederea neţărmurită a clasei muncitoare, a întregului popor. Politica sa justă, ştiinţifică, exprimînd interesele şi năzuinţele lor cele mai fierbinţi, a devenit cauza scumpă a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Am ascultat cu toţii cu deosebită emoţie cuvîntul de salut rostit în numele C.C. al P.M.R., de tovarăşul Chivu Stoica. Salutul C.C. al partidului, pătruns de dragostea plină de căldură şi de înaltă apreciere a partidului, pentru imensa forţă şi capacitatea creatoare a clasei muncitoare, pentru contribuţia sindicatelor noastre la construirea socialismului, constituie un puternic imbold şi un îndrumar deosebit de preţios pentru activitatea noastră viitoare.

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, ca în numele dvs., al întregului activ şi al tuturor membrilor sindicatelor, să exprim profunda noastră recunoştinţă şi să transmit caldele noastre mulţumiri Partidului Muncitoresc Romîn, Comitetului său Central în frunte cu iubitul nostru tovarăş — Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru salutul adresat Congresului nostru şi să-i asigurăm că în dezbaterile şi hotărîrile noastre, în întreaga activitate a sindicatelor în anii ce urmează, ne vom călăuzi cu hotărîre nestrămutată după înaltul îndemn şi sfaturile înţelepte ale partidului. Luptînd sub steagul său glorios, ne vom închina toate forţele, capacitatea şi energia măreţei cauze a clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii: victoria deplină a socialismului în scumpa noastră patrie şi statornicirea unei păci trainice în lume.

Sarcinile sindicatelor în lupta pentru înfăptuirea planului de 6 ani

Tovarăşi,

Istoricele hotărîri adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn constituie un vast program de muncă şi luptă al întregului popor pentru dezvoltarea economiei şi culturii socialiste, pentru continua îmbunătăţire a nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Perspective şi mai largi deschide poporului nostru muncitor schiţa programului de dezvoltare a economiei naţionale pe 15 ani. **„Înfăptuind acest program** — a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **patria noastră va deveni în următorii 10—15 ani o ţară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală şi de înaltă productivitate; bogăţiile ei, puse în valoare de oamenii muncii, vor permite trecerea treptată de la principiul repartiţiei după muncă la repartiţia după nevoi, asigurînd întregului popor condiţii de viaţă demne de epoca socialismului victorios şi a construcţiei comunismului".**

Înfăţişînd apoi principalele prevederi ale acestui program de muncă paşnică, constructivă, raportul subliniază caracterul său profund realist. Există toate condiţiile necesare pentru înfăptuirea lui. Avem o clasă muncitoare care şi-a dovedit energia, combativitatea şi capacitatea creatoare, un popor harnic şi priceput. Economia ţării noastre a devenit tot mai puternică şi se află în plină dezvoltare. Subsolul ţării cuprinde mari bogăţii, care aşteaptă să fie scoase la lumină şi valorificate. Ne bucurăm de ajutorul dezinteresat al Uniunii Sovietice. Ne bizuim de asemenea pe colaborarea şi într-ajutorarea frăţească cu celelalte ţări ale lagărului socialist.

În etapa actuală, în faţa sindicatelor stă ca principală sarcină desfăşurarea unei susţinute munci organizatorice şi educative în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii în vederea mobilizării lor la lupta pentru înfăptuirea marilor obiective ale planului de şase ani, de dezvoltare a economiei naţionale şi de ridicare a bunei stări a poporului.

O amplă parte a raportului subliniază sarcinile concrete, specifice ce revin sindicatelor din principalele ramuri ale industriei şi agriculturii, din construcţii, din instituţiile centrale şi locale de stat şi economice pentru realizarea prevederilor planului de 6 ani.

În faţa Comitetelor centrale ale uniunilor sindicatelor stă sarcina de a contribui şi mai activ la elaborarea planurilor de producţie pe ramuri, să analizeze periodic împreună cu ministerele stadiul realizării acestora.

In domeniul întrecerii socialiste, principalele obiective trebuie să fie şi pe viitor creşterea productivităţii muncii, îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de reducere a preţului de cost şi a cheltuielilor de circulaţie, îmbunătăţirea calităţii producţiei, realizarea de economii băneşti şi materiale peste cele planificate.

Criticînd lipsurile care frînează desfăşurarea întrecerii socialiste, raportul arată că în unele întreprinderi se stabilesc obiectivele întrecerii socialiste fără a se ţine suficient seama de condiţiile concrete existente şi de sarcinile cele mai importante ale colectivului de muncă respectiv.

Conducerile unor ministere şi organizaţii economice modifică, în cursul anului, indicii de bază ai planului de producţie, cum s-a întîmplat la uzinele „Mao Ţze-dun", sau includ în plan angajamentele luate de muncitori de a da economii peste cele planificate, cum s-a procedat la uzinele „Gheorghi Dimitrov".

De asemenea, constituie o frînă în dezvoltarea întrecerii socialiste faptul că unele ministere şi direcţii generale nu asigură la timp şi în bune condiţiuni aprovizionarea tehnico-materială a tuturor întreprinderilor în vederea îndeplinirii ritmice a planului de producţie.

Comitetele sindicatelor, împreună cu conducerile tehnico-administrative ale întreprinderilor, secţiilor şi cu maiştrii, trebuie să organizeze mai bine aprovizionarea tehnico-materială a fiecărui loc de muncă, să organizeze mai temeinic studierea şi însuşirea de către muncitori, ingineri şi tehnicieni a experienţei avansate a fruntaşilor întrecerii.

Este necesar ca în centrul atenţiei organelor şi organizaţiilor sindicale să se afle şi de acum înainte, ca obiectiv permanent, ridicarea întregii mase a muncitorilor la nivelul realizărilor medii ale fruntaşilor. În cadrul întrecerii socialiste pe întreprindere, sindicatele trebuie să se preocupe mai mult de extinderea întrecerii pe profesii, formă de întrecere care stimulează puternic ridicarea calificării muncitorilor şi schimbul de experienţă între muncitorii din aceeaşi profesie.

Consiliile sindicale regionale şi consiliile locale ale sindicatelor sînt datoare să urmărească în permanenţă felul cum se stabilesc şi se îndeplinesc angajamentele în fiecare întreprindere aflată în întrecere, să răspîndească şi să generalizeze operativ experienţa întreprinderilor fruntaşe şi metodele lor de muncă, să organizeze în mod operativ ajutorarea întreprinderilor rămase în urmă.

Acordarea titlului de fruntaş în întrecerea socialistă trebuie să se bazeze pe o analiză serioasă a rezultatelor dobîndite de fiecare participant la întrecere în îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor luate privind mai ales creşterea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost, îmbunătăţirea calităţii produselor.

Comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor şi conducerile ministerelor, care, din păcate, îşi limitează deseori preocupările în legătură cu întrecerea socialistă pe ramură numai la cercetarea birocratică a documentaţiei legate de acordarea steagului de întreprindere fruntaşă pe ramură, trebuie să analizeze pe întregul parcurs mersul întrecerii, să anunţe periodic rezultatele acesteia spre a întări spiritul de emulaţie între colectivele din întreprinderile aflate în întrecere.

Pentru stimularea participanţilor la întrecerea socialistă este necesar să se ţină o evidenţă cît mai clară, mai simplă şi operativă a rezultatelor obţinute şi să se asigure o largă publicitate a lor, în aşa fel încît zilnic, decadal sau lunar (după condiţiile specifice ale procesului de producţie) să se poată cunoaşte de către întregul colectiv al întreprinderii stadiul realizării angajamentelor luate.

Cu toate rezultatele bune obţinute pînă acum în organizarea consfătuirilor de producţie de către sindicate, sînt cazuri cînd unele consfătuiri pe secţii şi locuri de muncă se reduc la simple şedinţe de comunicare a sarcinilor de plan, cînd problemele puse în discuţia consfătuirilor nu sînt suficient studiate.

În vederea pregătirii temeinice a consfătuirilor de producţie este necesar să se formeze colective compuse din muncitori fruntaşi, ingineri, tehnicieni, economişti, care să studieze în prealabil problemele ce urmează a fi dezbătute şi să vină cu propuneri concrete privind rezolvarea acestora. Comitetele sindicatelor au datoria să sprijine conducerile întreprinderilor în aplicarea hotărîrilor luate în consfătuirile de producţie şi să raporteze în cadrul consfătuirilor următoare cum au fost ele îndeplinite.

Este necesar să luăm măsuri pentru extinderea experienţei bune dobîndite în organizarea consfătuirilor de producţie pe secţii, începînd cu secţiile de la sfîrşitul procesului tehnologic. De asemenea, va trebui extinsă organizarea consfătuirilor de producţie comune — ale colectivelor de muncă din secţiile ce colaborează la realizarea unui produs.

Relevînd rolul important pe care-l are mişcarea inovatorilor în introducerea tehnicii noi în producţie, raportul arată că nu de puţine ori studierea propunerilor de inovaţii se face într-un timp prea lung, se întîrzie aplicarea celor acceptate. Asemenea cazuri sînt în unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei, ale Departamentului Construcţiilor şi ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum. Comitetele sindicatelor trebuie să organizeze concursuri de inovaţii pe întreprinderi, regiuni şi ramuri de producţie, precum şi un control obştesc susţinut asupra aplicării inovaţiilor şi recompensării inovatorilor. Consiliul Central al Sindicatelor, comitetele centrale ale uniunilor, împreună cu Comitetul de Stat pentru Tehnica Nouă, vor trebui să stabilească reguli mai precise care să asigure studierea şi avizarea operativă a inovaţiilor, precum şi acordarea recompenselor ce se cuvin inventatorilor şi inovatorilor.

Cu mai multă atenţie trebuie să se ocupe sindicatele de creşterea calificării tinerilor muncitori, conlucrînd cu conducerile întreprinderilor şi organizaţiile U.T.M., pentru crearea unor condiţii cît mai bune în însuşirea temeinică de către tinerii muncitori a tainelor meseriei pe care şi-au ales-o. În faţa sindicatelor stă în continuare sarcina de a asigura creşterea numărului muncitorilor care să studieze în învăţămîntul mediu şi superior, seral şi fără frecvenţă şi crearea unor cît mai bune condiţii de învăţătură pentru aceştia.

Tovarăşi,

În ţara noastră ca şi în celelalte ţări ale sistemului economic mondial al socialismului, dezvoltarea continuă a producţiei are ca scop fundamental satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale şi culturale ale celor ce muncesc. Acesta este principalul ţel al politicii partidului şi statului nostru.

În Directivele Congresului partidului se prevăd, o dată cu sarcina dezvoltării impetuoase a economiei naţionale, măsuri importante pentru îmbunătăţirea necontenită a condiţiilor de muncă şi de trai ale poporului muncitor. Viaţa omului muncii din ţara noastră va deveni pe zi ce trece tot mai bună, mai plină de satisfacţii atît în orele de muncă cît şi în timpul destinat recreării şi odihnei.

Sindicatele noastre, desfăşurînd o intensă activitate organizatorică şi cultural-educativă pentru înfăptuirea prevederilor planului pe 1960—1965, vor participa în acelaşi timp activ la îndeplinirea măsurilor îndreptate spre crearea unor condiţii de muncă şi trai mai bune pentru cei ce muncesc.

O atenţie continuă va trebui să acordăm elaborării şi aplicării prevederilor contractelor colective.

Sindicatele au datoria să organizeze mai bine controlul obştesc asupra aplicării măsurilor de protecţie a muncii. Institutul nostru de protecţia muncii nu a cercetat întotdeauna probleme de interes republican ale căror soluţii să poată fi aplicate în toate întreprinderile. Ministerele şi sfaturile populare care au institute de proiectare, comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor şi Inspecţia tehnică pentru protecţia muncii au obligaţia de a veghea ca proiectarea şi construirea obiectivelor industriale prevăzute în planul de şase ani să se facă cu respectarea tuturor normelor de protecţie a muncii.

Comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor pe ramură, împreună cu conducerile ministerelor respective, precum şi comitetele sindicatelor şi conducerile întreprinderilor trebuie să asigure şi pe viitor respectarea strictă a sistemului de salarizare şi normare a muncii, precum şi a criteriilor stabilite pe baza cărora se acordă premii pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie, să urmărească mărirea eficienţei sistemului tarifar, justa lui diferenţiere.

Folosind experienţa acumulată pînă acum în activitatea de asigurări sociale, organele de conducere ale sindicatelor trebuie să îmbunătăţească necontenit gospodărirea fondurilor de asigurări sociale care vor creşte an de an.

Comitetul central al uniunii sindicatelor din instituţiile sanitare, sindicatele din aceste instituţii au datoria să depună eforturi mai susţinute în vederea dezvoltării în rîndurile întregului personal medico sanitar a unei atitudini pline de grijă faţă de sănătatea populaţiei. Considerăm că Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale ar trebui să analizeze şi să ia măsuri pentru o mai justă repartizare a cadrelor medicale de diferite specialităţi în scopul asigurării unor condiţii tot mai bune de asistenţă medicală în centrele muncitoreşti.

Sarcini sporite revin organelor sindicale în legătură cu trimiterea la odihnă şi tratament a oamenilor muncii. Consiliul Central al Sindicatelor trebuie să asigure, pe baza unei planificări judicioase şi a unui control mai riguros, creşterea, an de an a numărului de oameni ai muncii trimişi la tratament şi odihnă în staţiunile balneo-climaterice.

Sindicatele vor trebui să se ocu-

(Continuare în pag. 3-a)

AL IV-LEA CONGRES AL SINDICATELOR DIN R.P.R.

Raportul de activitate al C. C. S.

prezentat de tovarăşul Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. 2-a)

pe mai îndeaproape și mai bine de felul cum se acordă pensiile, veghind asupra respectării stricte a legilor în vigoare.

Consiliul Central al Sindicatelor are sarcina să îndrume și să urmărească sistematic modul în care consiliile sindicale regionale și locale, comitetele sindicatelor din întreprinderi și instituții organizează controlul obștesc asupra activității unităților de deservire a populației și asupra felului cum se repartizează de către sfaturile populare locuințele construite din fondurile întreprinderilor. Dezvoltarea conlucrării cu comitetele de femei va contribui la îmbunătățirea și lărgirea controlului obștesc.

O preocupare mai mare vor trebui să aibă organizațiile și organele sindicale față de activitatea consiliilor de judecată. Ele vor trebui să asigure îmbunătățirea activității sindicale în domeniul aplicării și respectării legislației muncii, al întăririi continue a disciplinei în muncă, al apărării avutului obștesc și al respectării regulilor de conviețuire socialistă.

Raportul arată că sfera de preocupări a sindicatelor s-a lărgit considerabil în ultimul timp. Au crescut atribuțiile și sarcinile lor în atragerea largă a oamenilor muncii la planificarea, organizarea și conducerea producției și la îndeplinirea planurilor economice de stat, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor de îmbunătățire continuă a condițiilor de muncă și de trai; la efectuarea controlului obștesc asupra condițiilor de muncă, administrării și repartizării locuințelor, asupra activității unităților comerțului de stat, cantinelor, instituțiilor medico-sanitare și asupra altor domenii ale deservirii populației. Ele au un rol deosebit de însemnat în educarea socialistă a maselor, în organizarea unor forme obștești de influențare a celor ce încalcă normele vieții sociale și contravin moralei și dreptului socialist.

Toate acestea evidențiază tabloul activității vaste, multilaterale, desfășurate de sindicatele noastre ca cele mai largi organizații de masă ale clasei muncitoare pe toate planurile vieții sociale. Pe măsura înaintării pe drumul socialismului, a trecerii treptate a unor atribuții ale organelor de stat în competența organizațiilor obștești, a creșterii participării maselor la rezolvarea treburilor de stat, rolul sindicatelor crește și mai mult în viața societății noastre.

Sporirea rolului și a importanței sindicatelor constituie o expresie grăitoare a lărgirii continue a democratismului orînduirii noastre sociale, în care clasa muncitoare este clasa conducătoare.

Viața însăși demască și spulberă calomniile propagandei imperialiste și ale tuturor celor ce o slujesc, la adresa sindicatelor din țara noastră, calomnii care au drept scop să ponegrească realitățile din țările socialiste, să abată clasa muncitoare din țările capitaliste de la lupta sa dreaptă pentru condiții mai bune de muncă și de viață, să slăbească unitatea sindicatelor și să le subordoneze intereselor capitalului monopolist.

Masele muncitoare din țările capitaliste, sindicatele lor, se conving pe zi ce trece pe baza propriei lor experiențe că numai pe calea luptei revoluționare, prin întărirea unității de acțiune împotriva capitalismului își pot îmbunătăți condițiile de muncă și de viață, își pot menține drepturile cîștigate cu jertfe grele și pot cuceri altele noi, care se cuvin pe deplin celor ce sînt creatorii tuturor bunurilor materiale ale societății.

Să îmbunătățim necontenit activitatea cultural-educativă de masă

Tovarăși,

Sindicatele, îndeplinindu-și tot mai bine, sub directa înrîurire ideologică a partidului, rolul de școală a comunismului, și-au adus contribuția la nașterea și dezvoltarea unei morale noi, socialiste, în rîndul oamenilor muncii, a noii atitudini față de muncă și de interesele obștești, la educarea maselor largi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Mijloacele materiale ale sindicatelor pentru desfășurarea activității cultural-educative s-au dezvoltat an de an. Numai între 1955—1960 au fost construite și amenajate 100 cluburi noi, au fost instalate peste 1.000 stații de radioamplificare, a crescut fondul de cărți al bibliotecilor sindicale care numără acum circa 10 milioane volume.

Imbunătățirea conținutului muncii culturale a sindicatelor, ridicarea ei calitativă se reflectă în faptul că activitatea cluburilor, caselor de cultură și a celorlalte instituții culturale ale sindicatelor este mai adecvată condițiilor specifice din întreprinderi și instituții și mai strîns legată de problemele concrete ce preocupă pe muncitori, tehnicieni și funcționari.

Sindicatele, împreună cu organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, au adus o contribuție însemnată în atragerea unui număr tot mai mare de muncitori la cursurile învățămîntului mediu și superior seral și fără frecvență, îngrijindu-se totodată de crearea unor condiții de studiu cît mai bune pentru cei ce urmează aceste cursuri. Ca urmare, în anul de învățămînt 1960—1961 peste 164.000 tovarăși s-au înscris la învățămîntul seral și fără frecvență.

Merită relevate rezultatele obținute în dezvoltarea continuă în acești ani a mișcării artistice de amatori. De la cel de-al III-lea Congres al Sindicatelor și pînă la sfîrșitul anului 1959 formațiile artistice de amatori au prezentat peste 350.000 spectacole. Important este și faptul că a crescut nivelul măiestriei artistice a acestor formații, din care s-au ridicat reale talente, că s-a îmbogățit repertoriul lor, devenind mai legat de viața fabricilor și uzinelor.

Deși, în general, munca cultural-educativă desfășurată de sindicate s-a îmbunătățit, mai sînt organe și organizații sindicale care se preocupă într-o măsură insuficientă de îmbogățirea cunoștințelor politice, ideologice, tehnico-științifice și de cultură generală ale oamenilor muncii, subapreciind însemnătatea acestor sarcini.

Toate sindicatele trebuie să ia măsuri în vederea continuei îmbunătățiri a activității educative, aceasta cu atît mai mult cu cît în noua etapă în care a pășit țara noastră, crește imens rolul factorului conștient, capătă o importanță deosebită și mereu crescîndă problemele dezvoltării conștiinței socialiste, a atitudinii socialiste față de muncă și bunul obștesc, ridicării nivelului de cultură generală și de calificare profesională a oamenilor muncii.

Activitatea cultural-educativă a comitetelor sindicatelor trebuie să ajute pe oamenii muncii în cunoașterea temeinică a obiectivelor programului partidului privind dezvoltarea economică a țării, să le explice importanța pe care o are participarea fiecăruia dintre ei la descoperirea și punerea în valoare a tuturor rezervelor interne existente în întreprinderea în care lucrează.

Ca urmare a dezvoltării economiei, în anii 1960—1965 rîndurile salariaților vor crește cu încă un milion de oameni. Sarcina noastră este de a ne îndrepta în mod deosebit atenția spre educarea acestor noi contingente de muncitori și funcționari.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a atras atenția asupra necesității de a se folosi din plin puternicul instrument de educație socialistă pe care îl reprezintă așezămintele de cultură și artă, organizîndu-se în fiecare club, cămin, casă de cultură, o activitate bogată și atrăgătoare, cu o sferă de cuprindere tot mai largă. In această privință, Consiliului Central al Sindicatelor îi revine sarcina de a acorda un ajutor mai mare decît pînă acum consiliilor locale și comitetelor sindicatelor în conducerea cluburilor și caselor de cultură și îmbunătățirea conținutului programelor lor de activitate.

Propaganda prin conferințe trebuie apropiată mai mult de nevoile și cerințele colectivelor din întreprinderi și instituții, de nivelul de înțelegere al fiecărei categorii de auditori în parte. De asemenea, e necesar ca programele pe baza cărora își desfășoară activitatea universitățile muncitorești și lectoratele să fie orientate în și mai mare măsură spre tratarea problemelor tehnice, economice și de producție ale întreprinderilor.

Sindicatele din întreprinderi și instituții împreună cu organizațiile U.T.M., trebuie să dezvolte necontenit activitatea de educare în spiritul dragostei față de patria socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn, în spiritul internaționalismului proletar și solidarității internaționale a celor ce muncesc, să militeze activ pentru dezvoltarea conștiinței noi, socialiste, și să combată vechile deprinderi lăsate moștenire de educația și morala burgheză, atitudinea înapoiată, prejudecățile și misticismul, orice manifestări ale naționalismului, șovinismului, cosmopolitismului.

In cadrul muncii culturale este necesar să se acorde o mai mare atenție problemelor educării oamenilor muncii în spiritul dragostei de artă și frumos, atragerii lor într-un număr tot mai mare la activitatea artistică, îmbogățirii conținutului și ridicării nivelului repertoriului formațiilor artistice de amatori.

In continuare, raportul evidențiază inițiativa Uniunii Compozitorilor de a trimite compozitori și dirijori în fabrici și pe șantiere, relevă îndatorirea oamenilor de artă și literatură de a crea mai multe opere consacrate vieții noi. Sînt apoi subliniate principalele sarcini ale presei sindicale.

Comitetele sindicatelor trebuie să considere problemele culturii fizice și sportului ca o parte integrantă a activității lor, un mijloc important de întărire a sănătății oamenilor muncii, de folosire în mod plăcut și util a timpului lor liber.

Stil și metode de muncă la nivelul marilor sarcini

Tovarăși,

Contribuția de seamă adusă de mișcarea noastră sindicală în perioada dintre cele două Congrese la dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării populației a fost posibilă datorită faptului că sindicatele și-au îmbunătățit activitatea organizatorică și educativă, a crescut capacitatea lor de cuprindere, de organizare și mobilizare a maselor în lupta pentru înfăptuirea politicii partidului.

Consiliul Central al Sindicatelor, însușindu-și critica făcută de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la deficiențele serioase ce se manifestau în activitatea sindicatelor, a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, mutînd tot mai mult centrul de greutate al întregii activități sindicale în întreprinderi și instituții, în mijlocul muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor, acolo unde pulsează viața, unde se decide soarta planurilor de producție.

Raportul arată rezultatele pozitive ale hotărîrii din ianuarie 1960 a C.C.S. privind înființarea de sindicate pe întreprinderi, instituții și comune; constituirea de uniuni care să reunească toate sindicatele dintr-o ramură sau mai multe ramuri economice sau administrative înrudite, organizarea consiliilor regionale și locale ale sindicatelor. Aceste măsuri organizatorice au contribuit la îmbunătățirea activității generale a sindicatelor.

De asemenea, raportul subliniază realizările în îmbunătățirea controlului executării hotărîrilor organelor superioare, în îndrumarea concretă în muncă a organelor și organizațiilor sindicale, în întărirea vieții interne a organizațiilor sindicale, în munca de creștere și perfecționare a cadrelor.

In continuare în raport se arată că cu toate rezultatele incontestabile obținute în îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor, mai avem încă în acest domeniu unele lipsuri care se manifestă îndeosebi în persistența unor metode birocratice în stilul de muncă, insuficienta operativitate în rezolvarea unor probleme.

Secțiile Consiliului Central nu reușesc încă să aprofundeze întotdeauna problemele principale din domeniul lor de activitate, iar uneori nu sesizează la timp fenomenele noi și experiența înaintată din munca organizațiilor sindicale.

In activitatea Consiliului Central al Sindicatelor, a Prezidiului și Secretariatului său, deși în ultimii ani au survenit îmbunătățiri simțitoare, mai persistă totuși anumite deficiențe care se manifestă îndeosebi prin cunoașterea și rezolvarea cu întîrziere a unor probleme importante ce stau în fața mișcării sindicale, prin lipsuri în domeniul selecționării, creșterii și promovării cadrelor și prin îndrumarea insuficientă a activității cultural-educative.

Toate acestea — subliniază raportul — arată cît de întemeiată este critica făcută de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind lipsurile ce se mai manifestă în activitatea noastră.

Pentru a asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor tot mai mari și de răspundere ce ne stau în față, trebuie să îmbunătățim permanent activitatea organizatorică a sindicatelor, stilul și metodele noastre de muncă, să întărim și mai mult legăturile organelor conducătoare ale sindicatelor cu masele largi ale celor ce muncesc.

Raportul subliniază în continuare importanța îmbunătățirii continue a îndrumării și controlului executării hotărîrilor, a întăririi necontenite a legăturilor organelor de conducere ale sindicatelor cu masa membrilor de sindicat, a pregătirii temeinice a adunărilor și conferințelor sindicale.

Trebuie să veghem și pe viitor ca fiecare organizație și organ sindical să respecte cu strictețe democrația muncitorească, chezășie sigură a creșterii participării creatoare a masei membrilor de sindicat la activitatea sindicală, la obținerea de realizări tot mai însemnate în munca sindicatelor.

Consiliul Central, organele conducătoare locale ale sindicatelor, sînt datoare să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii continue a muncii cu activul sindical. Ele trebuie să se sfătuiască cu activul lor asupra tuturor problemelor importante ale activității sindicale, să-l atragă în mod sistematic la studierea și rezolvarea lor, să se ocupe cu grijă și cu perseverență de creșterea nivelului politic, cultural și de îmbogățirea experienței sale practice.

Din rîndurile acestui activ va trebui să promovăm la munca de conducere în organele sindicale tovarăși cu perspective de dezvoltare, care au dovedit prin fapte concrete devotamentul față de regimul democrat-popular, luptă cu pasiune pentru înfăptuirea sarcinilor încredințate, sînt strîns legați de mase și se bucură de încrederea oamenilor muncii.

Consiliul Central al Sindicatelor va trebui să elaboreze un plan de perspectivă pentru creșterea nivelului de cunoștințe politice, economice și tehnice ale activiștilor și pentru formarea de noi cadre, capabile să rezolve cu succes sarcinile crescînde ale mișcării sindicale.

Ținînd seama de sarcinile mari ce revin mișcării sindicale în noua etapă de dezvoltare în care a intrat țara noastră, de schimbările ce au survenit în activitatea organizatorică a sindicatelor, Consiliul Central al Sindicatelor a elaborat proiectul unui nou statut, pe care îl supune spre dezbatere și aprobare celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor.

Prevederile proiectului noului statut au la bază generalizarea și sistematizarea experienței dobîndite de mișcarea sindicală în perioada dintre cele două congrese, asigură lărgirea democratismului în viața organizațiilor sindicale, reflectă grija continuă a mișcării sindicale față de membrii săi, ale căror drepturi se împletesc în mod organic cu îndatoririle ce le au față de organizația din care fac parte, asigură aplicarea și mai consecventă a principiului centralismului democratic — principiu călăuzitor al structurii organizatorice a mișcării sindicale — precum și a principiului locului de producție și al ramurii de producție.

Proiectul noului statut a fost primit cu deosebit interes de către membrii sindicatelor, de masele cele mai largi de oameni ai muncii. Cu prilejul dezbaterilor ce au avut loc în adunările sindicale, au luat cuvîntul aproape 300.000 tovarăși.

Pentru întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare din întreaga lume, pentru pace și progres social

Tovarăși,

Trăim o epocă măreață — epoca celor mai profunde transformări din viața omenirii. Caracteristica dominantă a întregii dezvoltări istorice este uriașa creștere a forțelor socialismului și păcii din lumea întreagă, neîntrerupta întărire a sistemului mondial socialist și strălucitele sale succese în întrecerea economică cu capitalismul, destrămarea colonialismului ajuns în pragul lichidării totale, apariția de noi state care se pronunță pentru o politică de pace, amploarea fără precedent a luptei popoarelor pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Subliniind că au apus timpurile cînd puterile imperialiste puteau întreprinde nepedepsite acțiuni provocatoare împotriva altor state și să dezlănțuie războaie, raportul arată că întreaga dezvoltare a societății contemporane are loc sub influența determinantă a schimbării raportului de forțe pe plan mondial și a continuei sale accentuări în favoarea socialismului și păcii, tocmai pe această bază fiind în zilele noastre pe deplin posibilă, realistă, preîntîmpinarea unui nou război.

Raportul subliniază însemnătatea istorică a propunerilor guvernului sovietic prezentate de tovarășul N.S. Hrușciov la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la dezarmarea generală și totală, controlată, lichidarea definitivă a sistemului colonial, precum și contribuția activă a delegației Republicii Populare Romîne, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice și asigurarea păcii în lume.

Sindicatele, toți oamenii muncii din țara noastră — arată raportul — sprijină din toată inima și cu fermitate de neclintit politica externă a partidului și guvernului, cu convingerea fermă că ea răspunde atît intereselor vitale ale poporului romîn, cît și ale celor ce muncesc din toate țările.

Clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății contemporane este în prezent nu numai principala promotoare a progresului social, ci și forța viguroasă, capabilă să unească în jurul ei masele cele mai largi în lupta pentru izbăvirea omenirii de militarism și catastrofe sîngeroase, pentru apărarea păcii mondiale.

În condițiile actuale, devine imperios necesară realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare și sindicatelor din lumea întreagă, pe baza interesului major și comun al salvgardării păcii. Aceasta are o importanță imensă, căci împotriva unei clase muncitoare internaționale unite, a unui front comun al tuturor forțelor interesate în apărarea păcii, orice planuri agresive sînt sortite eșecului.

Credincioasă principiului internaționalismului proletar, mișcarea sindicală din țara noastră întreține legături de colaborare cu sindicate și oameni ai muncii din peste 70 de țări. Ea dezvoltă relațiile frățești cu sindicatele din Uniunea Sovietică a căror vastă experiență constituie un bogat izvor de învățăminte pentru sindicatele din țara noastră. Se lărgesc necontenit legăturile de colaborare tovărășească cu sindicatele din celelalte țări ale lagărului socialist. În ultimii ani s-au intensificat și au devenit tot mai rodnice schimburile de delegații între sindicatele noastre și sindicatele din U.R.S.S. și din celelalte țări socialiste.

Sindicatele din Republica Populară Romînă afiliate la Federația Sindicală Mondială încă de la înființarea ei, sprijină cu fermitate activitatea acesteia îndreptată spre făurirea și întărirea unității de acțiune a sindicatelor, în lupta pentru apărarea intereselor economice și sociale ale celor ce muncesc din țările capitaliste, dependente și coloniale, pentru menținerea și consolidarea păcii în lume.

Înfățișînd acest tablou al legăturilor internaționale largi ale mișcării noastre sindicale, Raportul arată că sindicatele din Republica Populară Romînă și-au manifestat solidaritatea și simpatia caldă față de lupta sindicatelor și oamenilor muncii din țările capitaliste împotriva exploatării și asupririi, cu lupta popoarelor din tinerele state independente pentru consolidarea independenței naționale, pentru progres economic și social, cît și a popoarelor care luptă pentru independență și suveranitate națională. Sindicatele noastre vor milita și pe viitor pentru strîngerea continuă a relațiilor de prietenie cu sindicatele și oamenii muncii din țările balcanice și zona Mării Adriatice, interesați în transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii. În rîndurile oamenilor muncii din țara noastră găsește un puternic ecou lupta eroică a popoarelor Americii Latine, însuflețite de exemplul Cubei, împotriva dominației monopolurilor americane.

Sindicatele din țara noastră vor milita neobosit pentru dezvoltarea și întărirea unității oamenilor muncii și a sindicatelor din toate țările, în lupta pentru un trai mai bun, pentru libertate și democrație, dezarmare generală și totală, lichidarea completă a sistemului colonial, pentru triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Tovarăși,

Clasa noastră muncitoare, întregul popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, au străbătut un drum mare, au învins multe piedici și greutăți inerente înfăptuirii unei opere de asemenea amploare și au făurit orînduirea socialistă în patria noastră. Este o mare bucurie de a trăi în epoca minunată cînd s-au împlinit idealurile pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare și ai poporului. Clasa muncitoare, întregul popor muncitor, plin de încredere în politica leninistă a partidului, pășesc neabătut pe drumul luminat de învățăturile lui Marx, Engels, Lenin spre culmile însorite ale socialismului și comunismului.

Îngăduiți-mi dragi tovarăși, ca în numele delegaților la cel de-al IV-lea Congres al sindicatelor și al tuturor membrilor de sindicat, să încredințez Partidul Muncitoresc Romîn — Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — că sindicatele din țara noastră, care nu au alt țel decît slujirea cu credință a intereselor vitale ale clasei muncitoare, ale poporului, vor fi și de acum înainte ajutorul credincios și de nădejde al partidului în lupta pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru progres social și pace în lumea întreagă.

Strîns uniți în jurul partidului nostru iubit, înainte spre noi victorii în măreața operă de desăvîrșire a construcției socialiste în scumpa noastră patrie!

(Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de vii aplauze.

Delegații și invitații la congres, prin ovații și urale, au manifestat pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru eroica clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră, pentru lupta oamenilor muncii de pretutindeni în apărarea păcii).

Text prescurtat

Cu sprijinul S. M. T.-ului

Toate gospodăriile colective au terminat însămînțările

In actuala campanie, mecanizatorii de la S.M.T. Făurei, regiunea Galați, au făcut eforturi deosebite. Pentru a se pregăti un bun pat germinativ în vederea însămînțărilor, era necesar ca terenul să fie discuit și tăvălugit pentru sfărîmarea și mărunțirea bulgărilor.

Bine organizată, munca s-a desfășurat cu spor. După arătură, terenul a fost prelucrat de mai multe ori cu discuitoarele, grapele și tăvălugurile.

— Cum ați reușit să vă țineți în pas cu timpul optim, l-am întrebat pe directorul stațiunii, cunoscut fiind că lucrările de pregătire a solului v-au cerut practic cheltuirea mai multor zile decît normal.

— Organizînd pe mai multe tractoare lucrul în două schimburi, mi-a răspuns tov. Luca Ștefan. În vreme ce tractoriștii din schimbul de noapte lucrau la arat și discuit ori tăvălugit, cei din schimbul de zi semănau. În acest fel s-au putut pregăti mari suprafețe pentru însămînțat.

Munca în două schimburi a fost aici organizată pe un număr de peste 20 de tractoare. Pentru lucrul în două schimburi au fost angajați cîțiva tractoriști. Tot în acest scop sînt utilizați și 12 elevi tractoriști din anul III al școlii profesionale de mecanizatori din Ianca. Cît privește fiarele de plug, care se consumă pe timp secetos în mare cantitate, mecanizatorii de aici au folosit brăzdare încărcate cu fero-aliaje. Un sudor pregătește zilnic cîte 50—60 de fiare după această metodă, care, după cum se știe, prelungește durata de funcționare a unui fier de plug față de metoda ascuțirii și călirii obișnuite, de 4—5 ori.

Lucrînd cu vrednicie, tractoriști ca Eugen Constantin, Mihai Alexandru, Drăguț Costică, Dobrin Vasile și alții, realizează noaptea în jurul a 2,5—3 ha. de arătură. La semănatul grîului, gospodăriile colective au folosit în această toamnă pe mai mult de 40 la sută din suprafață numai semințe de înaltă productivitate. Cele 50 semănători ale S.M.T.-ului, dintre care 20 mașini noi lucrează cu un randament zilnic de 10—12 ha.

Primind un sprijin temeinic din partea mecanizatorilor, de curînd cele 13 gospodării colective din raza de activitate a S.M.T.-ului Făurei, au raportat terminarea însămînțărilor de toamnă.

I. LEȘEANU

Una pe hîrtie, alta pe teren

Gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Fundeni, raionul Brănești, e tînără: a luat ființă în primăvara aceasta. Și inginera agronom Mioara Stănescu e tînără: a luat ființă acum vreo 20 de primăveri și... ceva. Tache Mihai, președintele colectivei, să tot aibă cîteva primăveri în plus. Dar nu i le dai. După cum nici dumnealui nu dă prea mare importanță unor treburi gospodărești. Căci e băiat bun președintele; tot atît de bun ca pîinea ce se fabrică din cele 50.000 kg. de grîu pe care colectiva le-a livrat statului pe bază de contract. Alții spun că-i „băiat dulce" — mai dulce decît cele 50 vagoane de sfeclă de zahăr pe care le-a recoltat tînăra gospodărie. Și că are inimă largă — mai largă decît cele 700 hectare ale acesteia. N-ați înțeles încă? Mai bine! Cînd veți înțelege, o să vi se pară de neînțeles...

Să revenim la Mioara Stănescu, că poate și ea va reveni la realitate.

Așadar, tînăra ingineră șade visătoare în biroul S.M.T.-ului Sărulești, îngînînd cu vocea voalată de emoție:

„Cum trece vremea și ne-ngroapă!
Ia vezi ce mare te făcuși!
Mai ieri, erai numai de-o șchioapă,
Cînd te pierdeai printre păpuși" !

Da! Mai ieri se pierdea printre păpuși, iar azi se pierde printre cifrele hectarelor însămînțate! Și Gavrilă Gheorghe ăsta — brigadierul care îi tulbură reveria!

— Tovarășă inginer, pentru azi am terminat!

— Bine, nea Gavrilă! Să întocmim procesul-verbal de recepție. Va să zică azi 25 septembrie 1960, arat și însămînțat... să zicem 50 de hectare.

— Să zicem, da'... nu prea sînt! observă brigadierul.

— Nu prea, da' ce să raportăm raionului? Vrei să spună că sîntem codași?

— Și ce-o să zică președintele?

— E băiat bun președintele și n-o să ne facă greutăți în muncă. Ne crede el pe cuvînt!

A rîs Mioara Stănescu. A rîs brigadierul Gavrilă. Și fiindcă rîsul e molipsitor, a rîs și președintele colectivei cînd și-a pus semnătura pe procesul-verbal de recepție; el rîdea de rîsul celor doi, iar aceștia rîdeau de ușurința cu care Tache Mihai accepta situația însămînțărilor.

La 5 octombrie a mai fost semnat un proces-verbal de recepție pentru 38 de hectare arate și însămînțate, iar a doua zi — la 6 octombrie — altul de 50 de hectare.

Acum să nu vi se pară curios că vă punem o-ntrebare, căci nici președintelui nu i s-a părut curioasă această situație: știți bine să faceți socoteala? „Ei, ce naiba! — o să ziceți. De cînd Pitagora a născocit operațiile aritmetice, e clar ca bună ziua: 50 + 38 + 50 = 138". Uite că nu-i clar! că deși pe hîrtie erau 138 de hectare, „pe teren" nu erau decît... 82! Nici mai mult, nici mai puțin!

Adică ce, parcă Mioara nu știe să socotească? Ba știe ea să socotească, dar... are alte socoteli: să termine cît mai grabnic însămînțarea... pe hîrtie!

Și președintele? Doar v-am spus că-i „băiat bun" președintele și... crede în spusele agronomului și brigadierului.

Dar fiindcă realitatea nu se-mpacă cu această ciudățenie aritmetică, în sensul că socoteala din scripte nu se potrivește cu cea de pe teren, noi am veni c-o idee: Tache Mihai să propună ori revizuirea principiilor pitagoriene, ori inginera agronom să-și revizuiască felul de lucru.

VALERIU FILIMON

Lucrîndu-se pe bază de grafic

În gospodăriile de stat din regiunea București, însămînțatul grîului a fost mult intensificat în ultima săptămînă.

Demn de subliniat e faptul că tractoarele au lucrat în 2 schimburi pe bază de grafic, pentru a se îndeplini viteza de lucru planificată.

Numeroase gospodării de stat ca Bărăganu, Bordușani, Jegălia, Fetești, Perieți, Lița, Putineiu și altele au terminat însămînțatul grîului *la termenul prevăzut*.

Pînă la 26 octombrie, întreaga suprafață planificată cu grîu, în cadrul Trustului Gostat București, a fost însămînțată.

Salutul C. C. al P. M. R.
adresat Congresului al IV-lea al Sindicatelor din R. P. Romînă de către tovarăşul Chivu Stoica

(Urmare din pag. I-a)

cităţii investiţiilor. Ele au un rol important în dezvoltarea mişcării inovatorilor şi a raţionalizatorilor, în introducerea tehnicii noi şi modernizarea proceselor de producţie.

Merită subliniată în mod deosebit participarea activă a sindicatelor la elaborarea şi aplicarea măsurilor privind perfecţionarea sistemului de salarizare şi continua îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale salariaţilor.

Ca şcoală de educaţie şi de gospodărire sindicatele aduc un aport de mare preţ la activitatea pe care o desfăşoară partidul nostru pentru ridicarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii şi creşterea nivelului lor cultural.

În întreaga lor activitate sindicatele s-au călăuzit neabătut după îndrumările şi indicaţiile Partidului Muncitoresc Romîn. Ele au aplicat cu consecvenţă şi au făcut larg cunoscută în mase politica partidului de construire a socialismului, mobilizîndu-le la îndeplinirea acesteia. Prin munca lor neobosită pusă în slujba cauzei socialismului, sindicatele s-au dovedit un sprijin de nădejde al partidului, au cîştigat stima şi încrederea întregului popor. (Aplauze).

Îngăduiţi-mi să transmit din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cele mai calde felicitări harnicilor noştri muncitori, talentaţilor ingineri şi tehnicieni, oamenilor muncii de la oraşe şi sate, întregului activ sindical şi tuturor membrilor sindicatelor, care neprecupeţindu-şi eforturile, animaţi de un fierbinte patriotism, luptă pentru dezvoltarea economiei şi culturii noastre socialiste. (Aplauze).

Tovarăşi,

Planul economic pe următorii 6 ani şi schiţa programului de perspectivă pe 15 ani, adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, prevăd o puternică dezvoltare a economiei naţionale şi creşterea continuă a bunăstării celor ce muncesc.

În vederea desăvîrşirii construcţiei socialismului în patria noastră, Congresul al III-lea al partidului a stabilit ca obiectiv principal dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relaţiilor de producţie socialiste în întreaga economie. Planul de 6 ani prevede continuarea în ritm accelerat a industrializării ţării. Volumul producţiei industriale globale va creşte pînă la aproximativ 2,1 ori faţă de 1959 şi va fi de circa 10 ori mai mare decît în 1938, asigurîndu-se şi în viitor prioritate industriei producătoare de mijloace de producţie, baza progresului continuu al întregii economii naţionale. În toate ramurile economiei vor lua o largă dezvoltare mecanizarea şi automatizarea, introducerea tehnicii noi şi a tehnologiei moderne în producţie.

Terminarea pînă în 1965 a procesului de colectivizare a agriculturii va da un nou avînt forţelor de producţie în agricultură şi va permite creşterea în măsură însemnată a producţiei vegetale şi animale.

Îndeplinirea planului economic de şase ani va determina sporirea simţitoare a venitului naţional, creînd condiţiile necesare ridicării necontenite a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, făuririi unei vieţi tot mai îmbelşugate, demne de epoca socialismului.

Însufleţit de ţelurile înălţătoare pe care partidul i le pune în faţă, întregul nostru popor, în frunte cu clasa muncitoare, a trecut cu hotărîre şi entuziasm la înfăptuirea planului de dezvoltare a economiei naţionale.

Realizările pe primele 3 trimestre ale anului în curs arată că prevederile planului anual vor fi nu numai îndeplinite ci şi depăşite. După datele preliminate, creşterea producţiei industriale în 1960 comparativ cu 1959 va fi de 15.5 la sută faţă de 14 la sută cît s-a prevăzut în plan. Aceste realizări confirmă justeţea şi caracterul realist al planurilor elaborate de partid, sînt o garanţie că sarcinile dezvoltării economiei naţionale pe anii 1960—1965 vor fi îndeplinite cu succes. (Vii aplauze).

Aşa cum s-a arătat în raportul Comitetului Central la Congresul partidului, pe măsura înaintării societăţii noastre pe drumul construirii socialismului, sporeşte importanţa participării tot mai active a celor mai largi mase de oameni ai muncii la conducerea treburilor obşteşti.

Una din manifestările dezvoltării continue a democraţiei socialiste în etapa actuală este creşterea rolului şi influenţei sindicatelor şi a celorlalte organizaţii de masă în viaţa societăţii noastre. Cresc în măsură însemnată atribuţiile sindicatelor în antrenarea celor mai largi mase populare la exercitarea funcţiilor economico-organizatorice şi cultural-educative ale statului democrat-popular, la participarea lor tot mai efectivă la conducerea economiei şi culturii, la aplicarea măsurilor de cointeresare materială a oamenilor muncii şi de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. De asemenea sporeşte rolul sindicatelor în atragerea tot mai largă a maselor muncitoare la activitatea de educaţie, în mobilizarea opiniei publice, a formelor obşteşti de înrîurire şi educare, care joacă un rol tot mai mare în formarea conştiinţei socialiste a omului nou.

Congresul partidului a subliniat că sarcina principală, care trebuie să stea în centrul muncii organelor şi organizaţiilor sindicale şi spre realizarea căreia trebuie să se îndrepte toate eforturile acestora, este mobilizarea maselor muncitoare la înfăptuirea planului de şase ani.

Întemeindu-se pe experienţa rodnică dobîndită de oamenii muncii, pe iniţiativele şi spiritul lor gospodăresc, sindicatele sînt chemate să dea o contribuţie de preţ la perfecţionarea continuă a metodelor de conducere şi planificare a economiei, de organizare a producţiei, la descoperirea şi punerea în valoare a nesecatelor rezerve interne ale întreprinderilor, la îndeplinirea de către fiecare întreprindere a sarcinilor privind creşterea producţiei, a productivităţii muncii, îmbunătăţirea permanentă a calităţii produselor, realizarea de economii, reducerea preţului de cost.

În organizarea eforturilor oamenilor muncii pentru înfăptuirea planurilor economice, în stimularea iniţiativei lor creatoare, are o importanţă deosebită dezvoltarea continuă a întrecerii socialiste — metodă comunistă de construire a socialismului, temeinic verificată de practică. Sub conducerea organizaţiilor de partid, sindicatele vor trebui să desfăşoare o susţinută muncă organizatorică şi educativă pentru ca întrecerea socialistă să cunoască un avînt continuu, să se ridice pe o treaptă nouă, superioară, sporindu-şi mereu eficacitatea în dezvoltarea producţiei.

Sindicatele sînt chemate să dea o atenţie deosebită bunei organizări a consfătuirilor de producţie care s-au dovedit a fi unul din mijloacele eficace pentru asigurarea participării maselor la organizarea şi conducerea producţiei, la dezbaterea şi rezolvarea celor mai importante probleme economice ale întreprinderilor.

Sprijinind cu hotărîre introducerea şi promovarea tehnicii noi şi a tehnologiei înaintate în toate ramurile economiei naţionale, sindicatele au datoria să combată cu toată energia rutina, tot ce frînează progresul tehnic, să ia măsuri pentru o mai bună organizare şi lărgirea continuă a mişcării inovatorilor şi raţionalizatorilor.

O cerinţă importantă a dezvoltării noastre economice este făurirea de cadre cu o calificare temeinică, capabile să mînuiască cu succes şi să perfecţioneze continuu tehnica nouă. În această privinţă sindicatele au datoria să acorde o mare atenţie activităţii de răspîndire a cunoştinţelor economice şi tehnice, ridicării nivelului de calificare profesională a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor; ele trebuie să militeze pentru înarmarea tineretului cu solide cunoştinţe de specialitate, să se ocupe de buna funcţionare a învăţămîntului în şcolile profesionale şi tehnice, să asigure participarea unui număr tot mai mare de muncitori la învăţămîntul mediu şi superior tehnic, seral şi fără frecvenţă.

Tovarăşi,

Principalul ţel al politicii partidului şi statului nostru constă în ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, în satisfacerea tot mai deplină a nevoilor lor materiale şi culturale.

Pe măsura succeselor obţinute în dezvoltarea economiei naţionale, statul democrat-popular alocă acestui scop însemnate mijloace materiale şi băneşti. În următorii 6 ani salariul real va creşte cu 40—45 la sută faţă de nivelul existent în a doua jumătate a anului 1959, iar veniturile reale ale ţărănimii vor spori cu circa 40 la sută. Vor fi înfăptuite măsuri importante pentru îmbunătăţirea condiţiilor de locuit, dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele, lărgirea bazei materiale pentru cultură, sănătatea şi odihna oamenilor muncii.

Aşa cum a arătat Congresul partidului, una din cele mai însemnate atribuţii ale sindicatelor, a căror activitate trebuie să fie pătrunsă de grija de zi cu zi faţă de nevoile oamenilor muncii, este aceea de a participa la elaborarea şi înfăptuirea măsurilor privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale celor ce muncesc.

Folosind marile posibilităţi pe care le au în această privinţă, atribuţiile largi ce le-au fost acordate prin legile statului şi bazîndu-se pe experienţa acumulată, ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor tot mai însemnate puse la dispoziţie de statul democrat-popular în scopul ridicării nivelului de trai, îmbunătăţirii continue a condiţiilor de sănătate şi odihnă ale celor ce muncesc, la respectarea cu stricteţe a legislaţiei muncii.

Sindicatele vor trebui să contribuie şi mai activ la aplicarea sistemului de salarizare şi normare a muncii, la înfăptuirea consecventă a principiului leninist al cointeresării materiale care îmbină în mod armonios interesele generale ale statului cu interesele fiecărui om al muncii, constituind un factor de cea mai mare însemnătate pentru creşterea continuă a producţiei şi a productivităţii muncii.

O formă importantă de antrenare a maselor largi la conducerea treburilor statului, la perfecţionarea muncii în diferitele domenii ale activităţii noastre, s-a dovedit a fi controlul obştesc. Congresul Partidului Muncitoresc Romîn a stabilit că sindicatele trebuie să socotească una din îndatoririle lor de seamă îmbunătăţirea continuă a controlului obştesc asupra administrării şi repartizării locuinţelor, funcţionării unităţilor comerţului de stat, a cantinelor, instituţiilor medico-sanitare, a întreprinderilor din staţiunile de odihnă şi tratament, şi a altor instituţii cu caracter social-cultural care deservesc populaţia, atrăgînd în această acţiune mase tot mai largi.

Folosind tot mai bine puternica lor bază materială — cluburile, casele de cultură, bibliotecile şi celelalte mijloace de care dispun — sindicatele sînt datoare să-şi intensifice activitatea cultural-educativă îmbunătăţind necontenit conţinutul şi formele ei de organizare, lărgindu-i sfera de cuprindere a maselor. Întreaga muncă culturală a sindicatelor trebuie pusă în slujba dezvoltării conştiinţei socialiste a oamenilor muncii, a educării lor în spiritul dragostei faţă de patria socialistă şi de partidul clasei muncitoare, al internaţionalismului proletar, în spiritul atitudinii noi faţă de muncă şi de avutul obştesc, al disciplinei în producţie, al vigilenţei faţă de duşmanii socialismului şi ai păcii.

Organizaţiile sindicale trebuie să stimuleze larg opinia de masă a colectivelor de oameni ai muncii în combaterea influenţelor ideologiei şi moralei burgheze în conştiinţa oamenilor.

Sindicatele trebuie să aducă un aport mai însemnat la ridicarea nivelului de cultură generală al oamenilor muncii, la îmbogăţirea cunoştinţelor lor ştiinţifice despre natură şi societate, la crearea condiţiilor pentru ca salariaţii şi familiile lor să-şi petreacă timpul liber în mod cît mai plăcut şi mai instructiv, la dezvoltarea activităţii sportive.

Pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin, sindicatele trebuie să-şi îmbunătăţească necontenit metodele şi stilul de muncă, să înlăture manifestările de birocratism care se mai vădesc în activitatea lor, să dezvolte democraţia muncitorească, critica de jos împotriva lipsurilor în muncă, să întărească disciplina sindicală. Organele sindicale trebuie să desfăşoare o muncă organizatorică susţinută şi vie în rîndul maselor, îndeosebi la locul de producţie, rezolvînd cu mai multă operativitate problemele ce le ridică viaţa, îndrumînd masele muncitoare şi învăţînd tot mai mult din experienţa lor nesecată.

Congresul partidului a cerut să se dea o mai mare atenţie problemei alegerii, creşterii şi repartizării cadrelor. Îmbunătăţirea simţitoare a muncii sindicatelor în acest domeniu este una din condiţiile principale a îndeplinirii sarcinilor sporite ale sindicatelor în etapa actuală. Sindicatele trebuie să devină în şi mai mare măsură un bogat izvor de cadre de conducere atît pentru nevoile proprii cît şi pentru celelalte domenii de activitate economică, de stat şi obştească. Este necesar ca sindicatele să militeze sistematic pentru perfecţionarea pregătirii cadrelor existente şi promovarea cît mai multor cadre noi din rîndurile oamenilor muncii, luptători devotaţi, energici şi pricepuţi pentru victoria cauzei socialismului, oameni care să se bucure de stimă şi autoritate în rîndul maselor. Trebuie acordată o mare atenţie promovării de cadre din rîndurile femeilor.

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în faţa organelor şi organizaţiilor de partid sarcina de a îmbunătăţi conducerea de către partid a sindicatelor, îndrumînd pe membrii şi candidaţii de partid din sindicate să promoveze linia partidului, să militeze pentru ridicarea continuă a rolului şi activităţii mişcării sindicale la nivelul cerinţelor tot mai mari ce se pun în faţa ei în noua etapă de dezvoltare în care a păşit ţara noastră. (Aplauze).

Tovarăşi,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii. Acestui ţel nobil îi sînt consacrate eforturile tuturor popoarelor iubitoare de pace şi în primul rînd ale ţărilor socialiste.

Caracterizînd politica externă a ţării noastre, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „În strînsă unire cu celelalte ţări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă militează activ pentru micşorarea încordării internaţionale, pentru promovarea principiilor de coexistenţă paşnică, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale şi totale şi statornicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului romîn, intereselor forţelor păcii şi progresului de pretutindeni".

Activitatea delegaţiei Republicii Populare Romîne la actuala sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, iniţiativele şi propunerile sale, au constituit expresia hotărîrii poporului nostru de a-şi aduce contribuţia la îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale, la consolidarea păcii. În cuvîntările rostite la O.N.U. tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a expus pe larg poziţia ţării noastre în principalele probleme internaţionale.

Împreună cu delegaţiile Uniunii Sovietice, ale celorlalte ţări socialiste, cu reprezentanţii altor state şi popoare iubitoare de pace, delegaţia ţării noastre a militat neobosit pentru soluţionarea chestiunilor litigioase, pentru apărarea păcii. Ea a adus deplinul său sprijin propunerilor Uniunii Sovietice în problemele dezarmării generale şi totale, lichidării jugului colonial şi alte probleme a căror soluţionare grabnică corespunde intereselor întregii omeniri iubitoare de pace.

Delegaţia Republicii Populare Romîne, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, s-a achitat cu cinste de misiunea ce i-a fost încredinţată şi a contribuit la sporirea prestigiului şi autorităţii internaţionale a patriei noastre. Activitatea sa se bucură de deplina aprobare a întregului nostru popor. (Aplauze îndelungi).

Primirea entuziastă şi căldura cu care au salutat oamenii muncii întoarcerea în ţară a delegaţiei noastre exprimă dragostea şi ataşamentul poporului romîn faţă de partidul nostru, hotărîrea lui de a lupta cu toate forţele pentru victoria cauzei păcii şi socialismului. (Aplauze puternice).

Actuala sesiune a O.N.U. s-a dovedit a fi de o deosebită însemnătate, bucurîndu-se de participarea fără precedent a unui mare număr de conducători de state.

Ea a demonstrat creşterea imensă a prestigiului şi autorităţii ţărilor socialiste pe arena internaţională ecoul profund al iniţiativelor lor de pace în rîndul tuturor popoarelor, rolul tot mai important pe care îl au în viaţa internaţională ţările eliberate de jugul colonial, accentuarea izolării cercurilor imperialiste agresive.

În acelaşi timp, a apărut din nou cu limpezime că guvernul S.U.A. şi alte guverne occidentale continuă politica de zădărnicire a destinderii internaţionale, nu sînt dispuse să treacă la soluţionarea problemei dezarmării, încearcă să menţină cu forţa asuprirea colonială a popoarelor, se cramponează de politica războiului rece şi a cursei înarmărilor şi se dedau la provocări împotriva ţărilor socialiste şi a altor ţări iubitoare de pace.

Acestei linii, urmărind sporirea încordării internaţionale, i se opune linia tinzînd la crearea unui climat de cooperare şi înţelegere între state, la statornicirea unei păci trainice în lume. Ţările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, noile state independente, mişcarea muncitorească şi comunistă internaţională, larga mişcare a partizanilor păcii — reprezintă uriaşele forţe sociale ale contemporaneităţii ce luptă pentru pace. (Aplauze).

Există astăzi perspectiva ca glasul raţiunii să învingă în cele din urmă, ca evenimentele să ia cursul pentru care luptă forţele păcii de pe întreg globul. Cu aceeaşi hotărîre statul nostru va continua şi în viitor să-şi aducă întregul său aport pentru triumful acestui nobil ţel. (Aplauze puternice).

În primele rînduri ale forţelor ce luptă pentru pace se află clasa muncitoare internaţională, cea mai avansată clasă a societăţii contemporane, care aduce o contribuţie de seamă la rezolvarea celor mai importante probleme internaţionale. Sindicatele au un rol de mare însemnătate în această luptă.

Sprijinind cu fermitate politica externă a Partidului Muncitoresc Romîn, credincioase principiilor internaţionalismului proletar, sindicatele din Republica Populară Romînă au un rol activ în mişcarea sindicală internaţională; ele întreţin şi dezvoltă legături de colaborare cu sindicatele din numeroase ţări, militează pentru întărirea unităţii şi solidarităţii mişcării muncitoreşti internaţionale, pentru apărarea păcii în lume.

Mişcarea noastră sindicală dezvoltă necontenit legăturile frăţeşti cu glorioasele sindicate sovietice, cu sindicatele din celelalte ţări socialiste, contribuind la întărirea unităţii marii familii a ţărilor socialiste. (Aplauze).

Sindicatele sînt chemate să extindă legăturile de prietenie şi solidaritate cu sindicatele din ţările capitaliste, care luptă pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare, pentru drepturi democratice, pentru pace şi progres social. Ele sînt datoare să dezvolte legăturile de prietenie şi solidaritate cu sindicatele din ţările Africii, Asiei, Americii Latine, care luptă împotriva colonialismului, pentru libertate şi independenţă naţională.

Sarcina sindicatelor noastre este de a-şi aduce şi în viitor aportul la întărirea activităţii Federaţiei Sindicale Mondiale — cea mai puternică organizaţie sindicală mondială — de a lărgi contactele cu sindicatele neafiliate la F.S.M., cu reprezentanţii altor organizaţii muncitoreşti care se pronunţă pentru unitatea de acţiune împotriva războiului, de a contribui la unirea tot mai puternică a tuturor iubitorilor de pace — indiferent de orientarea lor politică, filozofică, religioasă — în lupta pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor.

Tovarăşi,

Cu legitimă mîndrie patriotică privesc întregul nostru popor victoriile istorice obţinute sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn în lupta pentru înfăptuirea aspiraţiilor sale spre o viaţă liberă şi fericită. Punînd capăt pentru totdeauna trecutului întunecat de exploatare şi asuprire burghezo-moşierească, străbătînd un drum de muncă creatoare şi eforturi eroice, oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au zidit temeliile trainice ale orînduirii noastre noi şi călăuziţi de partidul nostru, înaintează cu încredere şi entuziasm spre desăvîrşirea construcţiei socialiste. (Aplauze).

Partidul Muncitoresc Romîn îşi exprimă convingerea fermă că sindicatele, continuînd tradiţiile glorioase ale mişcării muncitoreşti din ţara noastră, îşi vor îndeplini cu cinste sarcinile de răspundere ce le revin în noua etapă istorică, participînd şi mai activ la construcţia economică şi culturală, desfăşurînd o vastă activitate pentru mobilizarea energiilor creatoare ale oamenilor muncii, în lupta pentru realizarea cu succes a planului de şase ani.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, urez celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor succes deplin în desfăşurarea lucrărilor sale. (Aplauze).

Sub steagul nemuritoarei învăţături marxist-leniniste, sub conducerea partidului înainte, dragi tovarăşi, spre noi victorii în dezvoltarea economiei naţionale, în ridicarea bunăstării poporului muncitor! (Aplauze prelungite).

Trăiască eroica noastră clasă muncitoare! (Aplauze).

Trăiască alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare! (Aplauze).

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul poporului în lupta pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră! (Aplauze puternice, ovaţii prelungite. Se scandează P.M.R.).

Să trăiască şi să se întărească unitatea de acţiune a mişcării sindicale şi a clasei muncitoare internaţionale în lupta pentru pace, democraţie şi socialism! (Aplauze puternice).

(După încheierea cuvîntării, participanţii, în picioare, ovaţionează îndelung, izbucnesc în urale, răsună chemarea: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn", „Trăiască Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej!").

Puterile occidentale sînt împotriva dezarmării

După cum se ştie, prin felurite maşinaţiuni, reprezentanţii S.U.A. şi acoliţii lor au izbutit să respingă propunerea de a se discuta problema dezarmării în Adunarea Generală a O.N.U. adoptînd, în schimb o altă propunere şi anume ca această problemă atît de arzătoare — care interesează întreaga omenire iubitoare de pace, să fie discutată într-un comitet.

Desigur, puterile occidentale nu s-au gîndit şi nu se gîndesc la rezolvarea problemei dezarmării. Ele urmăresc ca în dosul discuţiilor despre dezarmare, să continue a se înarma şi a face pregătiri în vederea dezlănţuirii unui nou război. Aceste manevre ale reprezentanţilor occidentali au fost date încă o dată în vileag de către V. A. Zorin, delegatul sovietic. El a arătat că propunerile occidentale urmăresc ca tratativele despre dezarmare să fie aduse în impasul discuţiilor fără de sfîrşit şi nerodnice, referindu-se de fapt, nu la dezarmare cu control, ci la control fără dezarmare, la amănuntele tehnice ale controlului. Lucrările comitetului politic dovedesc că, într-adevăr, puterile occidentale nu doresc dezarmarea.

Iar cît priveşte faptele ce se petrec în lumea capitalistă, ele confirmă odată mai mult că cercurile imperialiste continuă cu febrilitate înarmările şi nu vor să renunţe la politica falimentară de pe poziţii de forţă. Marile monopoluri care se află în spatele guvernelor ţărilor capitaliste sînt interesate nu în dezarmare, ci în continua dezvoltare a înarmărilor care le aduc beneficii uriaşe. Printre acestea se numără şi următoarele întreprinderi din S.U.A., cărora guvernul american le-a dat mari comenzi militare: „General Dinamics" care a primit 888 comenzi, „Bverlng" — 614 comenzi, „Lockhand" — 1.064 comenzi, „North American" — 798 comenzi, „Martin" — 1.198 comenzi şi altele. Revista americană „Peinters Ink", care publică lista acestor întreprinderi a subliniat că reprezentanţii firmelor de mai sus se opun cu înverşunare dezarmării, întrucît renunţarea la dezarmare ar duce la pierderea unor uriaşe beneficii.

La ordinul marilor monopoluri interesate în menţinerea războiului rece, autorităţile americane fac tot ce le stă în putinţă pentru a învenina atmosfera internaţională. Acţiunea de spionaj împotriva U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste; felurite acte provocatoare la adresa popoarelor eliberate de sub jugul imperialist constituie numai cîteva din mijloacele folosite de imperialişti împotriva păcii.

Deosebit de îngrijorătoare este, de asemenea, acţiunea dusă de imperialişti în vederea înarmării Germaniei occidentale. De curînd, între guvernul de la Bonn şi guvernul francez, s-a perfectat o înţelegere, potrivit căreia armata vest-germană şi-a creat „puncte de sprijin" pe pămîntul francez. Fără îndoială că eroicul popor francez, care şi-a vărsat sîngele pentru alungarea ocupanţilor hitlerişti, nu va îngădui ca pămîntul său să fie ocupat azi de aceiaşi cotropitori. Ura lui împotriva armatei vest-germane a celor care au adus-o pe pămîntul Franţei va creşte. Armata vest-germană este din ce în ce mai mult urîtă de către popoare şi o dată cu ea toate forţele N.A.T.O. create în scopul pregătirii unui nou război mondial şi în fruntea cărora au fost puşi foşti generali hitlerişti de genul lui Speidel.

Cunoscînd starea de spirit din ce în ce mai înverşunată împotriva generalilor hitlerişti puşi în fruntea forţelor N.A.T.O., reprezentanţii cercurilor occidentale fac tot ce le stă în putinţă pentru a-i face pe placul maselor. În acest scop, generalul american Clark, noul comandant al forţelor terestre americane din zona centrală a Europei, a adus laude generalului hitlerist Speidel. Potrivit unei ştiri transmisă de agenţia DPA, Clark a mers cu laudele pînă acolo, încît a declarat că socoteşte drept o cinste faptul că se află sub comanda lui Speidel în cadrul N.A.T.O.

Generalul american Clark uită un lucru şi anume că un război nu se face numai cu generali.

În războiul civil din Rusia, nu de generali şi ofiţeri a dus lipsă reacţiunea şi nici de arme. După cît se ştie, generali şi ofiţeri au fost destui. Au fost atît de mulţi ofiţeri, încît ei au luptat ca simpli soldaţi în detaşamentele albilor. Nici armele trimise atunci de intervenţionişti împotriva tinerei republici sovietice, n-au fost puţine şi nici proaste. Totuşi, tînărul stat sovietic n-a putut fi nimicit, ci dimpotrivă, a ieşit învingător. Nu l-a nimicit nici mai tîrziu Hitler cu generalii lui mai vestiţi decît Speidel şi Clark.

Statul sovietic a rezistat tuturor atacurilor datorită faptului că a luptat pentru o cauză dreaptă; datorită faptului că între guvern şi popor a fost şi este o legătură strînsă; că generalii şi soldaţii, întregul popor sovietic au avut şi au un singur ţel: apărarea libertăţii lor, a cuceririlor obţinute prin lupte grele. De o asemenea legătură cu masele nu pot vorbi nici Clarkii, nici Speidelii, nici unul dintre generalii forţelor N.A.T.O., ci dimpotrivă. Masele îi urăsc din toate puterile, pentru că ei reprezintă forţele cele mai reacţionare şi le-au adus milioane de suferinţe.

Cercurile conducătoare ale puterilor occidentale sînt împotriva dezarmării, doar popoarele lor sînt pentru dezarmare. Şi ziua cînd aceste popoare vor putea să-şi spună cuvîntul va veni în mod sigur.

Măsuri care nu slujesc cauza păcii

Adunarea Naţională franceză a dezbătut zilele trecute proiectul de lege prezentat de guvern cu privire la crearea unei „forţe de şoc" franceze.

Ce se urmăreşte prin acest proiect, ce cuprinde el? Proiectul de lege cu privire la înfăptuirea unei „forţe de şoc" franceze este de fapt un plan de fabricare în decurs de cinci ani a armelor atomice, precum şi a mijloacelor de transportare a acestor arme. Pentru fabricarea armei atomice, Franţa urmează să cheltuiască imensa sumă de 12 miliarde de franci noi.

Guvernul a depus multe eforturi spre a obţine aprobarea parlamentului pentru acest proiect. În Adunarea Naţională s-au purtat aprinse discuţii în jurul lui, discuţii care oglindesc de fapt nemulţumirea opiniei publice franceze faţă de politica guvernului.

Masele populare din Franţa sînt profund nemulţumite de faptul că în momentul de faţă cînd ţările iubitoare de pace fac eforturi susţinute pentru înfăptuirea dezarmării generale şi totale, conducătorii Franţei alcătuiesc legi care prevăd continuarea pe scară şi mai largă a cursei înarmărilor şi alocă pentru aceasta sume colosale. Numeroşi deputaţi au exprimat în Adunarea Naţională motivele acestei nemulţumiri. „În momentul cînd dezarmarea generală se află la ordinea zilei, a spus, de pildă primarul oraşului Dijon, canonicul Kir, cel mai bătrîn deputat din parlament, noi ar trebui să ne gîndim în primul rînd la pregătirea unei păcii trainice. Nu pot decît să-mi exprim profundul regret că aici este vorba, dimpotrivă, de pregătiri de război. Vreau să vă întreb: cine va plăti pentru această înarmare? În ultimii doi ani impozitele au devenit de două ori mai mari: oamenii muncii francezi merită o soartă mai bună. În primul rînd trebuie să se pună capăt războiului din Algeria. Eu, ca primar al oraşului, am prilejul să vizitez familii şi să anunţ moartea cîte unui fiu iubit. Eu ştiu ce este acest război".

Politica înarmărilor, alături de prelungirea războiului colonial pe care Franţa îl duce de peste şase ani împotriva eroicului popor algerian, sînt motive care nemulţumesc şi îngrijorează cele mai largi pături ale populaţiei franceze. Războiul nedrept împotriva Algeriei sacrifică în fiecare an multe vieţi de tineri şi înghite sume imense. Opinia publică franceză cere cu tot mai multă hotărîre să se pună capăt acestui război.

În ultimele zile încă o măsură s-a adăugat celor care neliniştesc poporul Franţei. Este vorba de acordul încheiat la 25 octombrie între guvernul francez şi guvernul R. F. Germane cu privire la instalarea de baze ale Bundeswehrului pe teritoriul Franţei. În baza acestui acord, militariştii de la Bonn, urmaşii celor care în anii celui de-al doilea război au cotropit sub conducerea lui Hitler, pămîntul francez, vor dispune de baze pe teritoriul Franţei. E regretabil că actualii conducători ai Republicii Franceze n-au învăţat nimic din lecţiile istoriei.

Politica de înarmare atomică, prelungirea războiului nedrept în Algeria, pactizarea cu militariştii de la Bonn nu sînt măsuri care să slujească ideile păcii şi prieteniei între popoare. De aceea, aceste măsuri sînt condamnate cu asprime de opinia publică franceză, împotriva lor se ridică mase tot mai largi ale poporului francez.

Atenţie sporită terminării la timp a construcţiilor

Constatînd din proprie experienţă că prin folosirea porumbului murat în hrana vacilor se obţin producţii mari de lapte, majoritatea gospodăriilor colective din raioanele Galaţi şi Brăila au însilozat în acest an mari cantităţi de furaje. Gospodăriile colective „Viaţă Nouă" din comuna Frumuşiţa, „Pionierul" din comuna Lascăr Catargiu, „8 Martie" din comuna Slobozia şi „1 Mai" din comuna Scînteieşti, raionul Galaţi, au asigurat în acest an, în medie, cîte 10 tone de nutreţ murat de fiecare vacă. De asemenea, gospodăriile colective „7 Noiembrie" din Movila Miresii şi „7 Noiembrie" din Valea Cînepii au însilozat în acest an cîte 5.500 şi respectiv 4.070 tone de nutreţ.

★

Paralel cu asigurarea furajelor, majoritatea gospodăriilor agricole colective din raioanele Galaţi şi Brăila acordă atenţie şi ridicării construcţiilor zootehnice. Pot fi daţi ca exemplu în această privinţă colectiviştii din comunele Frumuşiţa, Şiviţa, Slobozia Conachii şi Vînători, din raionul Galaţi, care au terminat de construit adăposturile pentru animale şi păsări. Rezultate la fel de bune au obţinut în această direcţie şi gospodăriile colective din comunele Racoviţă, Gropeni, Chişcani şi altele din raionul Brăila.

Demn de subliniat este faptul că, în cele mai multe din aceste gospodării au fost ridicate construcţii durabile şi ieftine, folosindu-se pe scară largă materiale din resurse locale (stuf, pămînt, paie etc.). La gospodăria colectivă „Viitorul" din comuna Racoviţă, de pildă, construcţia unui grajd pentru 80 capete vite mari a costat numai 40 mii lei.

Cu toate că au avut aceleaşi posibilităţi, o parte din gospodăriile colective din raioanele Galaţi şi Brăila au rămas însă în urmă cu terminarea şi amenajarea adăposturilor pentru animale. Printre acestea se numără gospodăriile colective „Zorile Socialismului" din comuna Independenţa, „Gh. Doja" din comuna Şendreni şi „11 Martie" din comuna Tătarca, raionul Galaţi, precum şi cele din comunele Osmanu, Traianu, Silistraru, Gropeni, Cazasu, Nazîru, Latinu şi altele, din raionul Brăila. La gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Gurgueţi, de pildă, un grajd pentru vite mari şi un coteţ pentru păsări sînt abia la zidărie. În acelaşi stadiu se găsesc 2 coteţe pentru păsări şi o maternitate pentru scroafe la gospodăria colectivă „Ştefan Gheorghiu" din Osmanu.

Rămînerea în urmă a lucrărilor de construcţii pentru animale şi păsări în unele gospodării colective din raioanele amintite mai sus se datoreşte, printre altele, şi aprovizionării defectuoase cu materiale de construcţie. În loc ca stuful pentru construcţiile zootehnice să-l fi procurat din regiune, unele gospodării colective din raionul Brăila l-au adus tocmai din raionul Tulcea. Greutăţi în aprovizionarea cu materiale au fost cauzate şi de unele organe ale Direcţiei regionale a economiei forestiere din Galaţi, care au livrat gospodăriilor colective lemn necorespunzător. Ca urmare a acestui fapt, unele gospodării colective din raionul Brăila au fost nevoite să procure lemn pentru construcţii din regiunea Stalin şi chiar din raionul Topliţa, Regiunea Autonomă Maghiară.

Ne aflăm într-o perioadă cînd vremea se poate înrăutăţi de la o zi la alta. De aceea, este necesar ca organele agricole şi de stat din raioanele Galaţi şi Brăila să ia măsuri pentru a sprijini şi mobiliza pe colectivişti la terminarea construcţiilor zootehnice în aşa fel, încît în fiecare gospodărie colectivă să fie asigurate animalelor condiţii bune de iernat.

Ing. TRAIAN BÎLBIIE

Azi încep campionatele republicane de călărie săteşti

Hipodromul de stat din Craiova va găzdui timp de 3 zile, — cu începere de astăzi, vineri 28 octombrie, — una dintre cele mai interesante competiţii de călărie, **Campionatele republicane populare săteşti**, la care participă numeroşi concurenţi din toate colţurile ţării. Această competiţie, aflată la a III-a ediţie, a fost organizată pentru prima oară în anul 1958 de Federaţia romînă de specialitate, cu scopul de a atrage un număr tot mai mare de tineri din mediul sătesc în practicarea sportului călare.

Succesul obţinut la prima ediţie a făcut ca întrecerile populare de călărie să se bucure de un deosebit interes în rîndurile ţăranilor colectivişti şi în rîndurile lucrătorilor de la gospodăriile agricole de stat şi de la hergheliile de stat. La concursurile din anul 1959 a participat un număr însemnat de călăreţi din comunele şi satele regiunilor Ploeşti, Piteşti, Craiova, Constanţa, Galaţi, Timişoara, Cluj etc. Întrecerile au oferit dispute pasionante şi de un bun nivel tehnic.

Mare parte dintre concurenţii care au participat la ediţia a II-a a campionatelor republicane populare de călărie vor fi prezenţi şi la întrecerile care încep astăzi. Pe lista concurenţilor vor fi şi o serie de călăreţi care participă pentru prima oară la această competiţie sportivă de masă, cum sînt concurenţii de la asociaţia sportivă „Munca"-I.C.Z. Slobozia, colectiviştii de la gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gh. Lazăr, raionul Slobozia din Feteşti etc. Aceştia s-au pregătit intens şi aşteaptă cu mult interes... startul.

Regulamentul prevede că toţi concurenţii trebuie să fie membri ai unei asociaţii sportive din regiunea respectivă, avînd carnete de U.C.F.S., cu cotizaţia la zi. De asemenea, regulamentul prevede pentru concurenţi o ţinută obligatorie: adică, costum naţional, pantalon de cizmă şi cizme, iar căruţele vor fi împodobite cu scoarţe ţărăneşti cu motive naţionale din regiunile respective.

Desigur că respectarea acestor indicaţii vor face ca întrecerile să se desfăşoare într-un cadru festiv. La acest lucru va contribui, de asemenea, buna organizare tehnică pentru care s-au făcut pregătiri intense. Deci, avem toate motivele să credem că cea de a III-a ediţie a campionatelor republicane de călărie săteşti care începe astăzi se va ridica la un nivel superior competiţiilor precedente.

Noi urăm participanţilor deplin succes.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"